

nº 25 **UFACA**

PUBLICACIÓ D'“AMICS DE CERDANYA”

CRISIS

CRISI CRISI CRISI

Preu 75 pts.

LA ABET CIERRA PUERTAS XERRANT AMB ELS CONSTRUCTORS

RESTAURANT

LLIVIA

Patates al caliu

Graellada de carn

Especialitats
a la brasa

José Antonio, 37
Tèl. 972 - 89 60 96
LLIVIA (Girona)

BAR CAFETERIA RISCO

ESPECIALIDAD EN TAPAS VARIADAS
Y PLATOS COMBINADOS

JOSE ANTONIO, 34

— PUIGCERDA

Restaurant típic de Cerdanya

EL RECÓ

VILALLOVENT
(PUIGCERDÀ)

Tls 88-08-69
88-04-67

JOIERIA RELLOTGERIA

J. Fullana
PUIGCERDÀ

AUTO ESCOLA PUIGCERDÀ

Victòria, 4, 1º

PUIGCERDÀ

TOSAS-SASTRE

José Antonio, 4 PUIGCERDÀ

PARK HOTEL

* * *

DIRECCIÓ: Joan Orriols
ESPECIALITAT: Bodas i banquets
PUIGCERDÀ. Telf. 88 07 50

HOTEL

RESTAURANTE

DIRECTOR:
JULIO PEREZ DE ROZAS

EUROPA

Plaza Cabrinetty, 16
Tfno. - 88 01 00
PUIGCERDÀ

número 25

RUFACA

Publicació de l'Associació
"Amics de Cerdanya"

Consell de Redacció:

Pere Capdevila
Miquel Casanovas
Rosa Cuesta
Pere Domingo
Laura Fabra
Emili Guirao
Joan Peitx
Josep Peitx
Xavier Pujol (corrector)
Jean Paul Poirier (il.lustració)
Meritxell Sastre
Ramon Solà
Josep M. Tosas

Col.laboradors:

El Biógrafa
F. Xavier Bosom
Cu-Cut
Pere Font
Juan Fullana
Salvador Galcerán
Roger Giral (França)
Joan Llauro
Carme Moreno
Nostàlgic
Carme Clausell (França)
Rosa M. Rodriguez
El Trovador
Josep Vigo

Edita: AMICS DE Cerdanya
Antic Edifici dels Escolapis
Plaça Balvedere s/n
PUIGCERDA

Imprimeix: Imprés - Ràpid
LLEIDA

PUBLICACIO MENSUAL.

La direcció de la revista no es fa responsable dels judicis personals dels seus col.laboradors.

La crisi econòmica general existent, aquesta crisi que potser aquí a Cerdanya veiem una mica lluny, s'està deixant notar.

La realitat és que si fins ara la Cerdanya era una comarca amb un nombre d'aturats mínim, a partir d'ara sembla ser que no serà així. El pròxim tancament de la fàbrica ABET és ja una triste realitat. Per altra banda en aquest mateix número de RUFACA la Unió d'Empresaris reconeix plenament el moment crític que està travessant la construcció. I sense anar més lluny: qualsevol botiguer consultat donarà fe de que les coses no marxen.

No és aquest el lloc adequat, ni nosaltres estem capacitats per a donar solucions i menys tenint en compte que el problema no és pot resoldre d'una manera parcial a cada comarca sinò que és una crisi general. De totes maneres sí creiem necessari fer una reflexió sobre la situació actual. Potser ha arribat el moment de pensar seriosament en una millor distribució de les places de treball i en un esforç conjunt per tal de trobar sortides que si bé no acabarien amb la crisi, sí la farien més suportable.

sumari

EDITORIAL	3	COL.LABORACIONS	
ACTUALITAT Cerdana		<i>El problema energètic</i>	20
<i>Flash</i>	4	<i>Un chalet futurista</i>	20 - 21
<i>Recordem</i>	4	<i>Es evident?</i>	21
<i>El ple del mes de Gener</i>	5	<i>Guillem Jordà</i>	22
<i>Carta</i>	6	ESPORTS	
<i>La Fàbrica ABET cierra puertas</i>	7	<i>Hoquei sobre gel</i>	22 - 23
<i>ATS en lluita</i>	7	<i>Club esqui Puigcerdà</i>	23 - 24
<i>Les passades nevades a la comarca, no es podia sortir de casa</i>	8	SANITAT	
<i>El cos de bombers a Puigcerdà</i>	9 - 10	<i>Las críticas</i>	25
<i>Que passa amb l'hospital</i>	10 - 11	MERCADET DE LA CERDANYA	25
<i>Si voleu ballar a Ger haureu d'anar</i> ..	11 - 12	LLETRES	
<i>La matança dels cignes</i>	12 - 13	<i>El zorro</i>	26
SALVEM EL CATALA	13	<i>Poemes</i>	26 - 27
XERRANT		<i>Biblioteca Catalana</i>	27
<i>Xerrant Taula Rodona sobre la construcció</i>	15 - 16 - 17 - 18	ENSENYAMENT	
DES DE L'ARXIU		<i>Enquesta a Rufaca per els alumnes de 3è. d'E.G.B.</i>	28 - 29
<i>Els Pasquers VI</i>	19	CARTES A RUFACA	29 - 30
RECELL		INFORMACIO	30
<i>Calamaros farcits</i>	19		

Flash Flash Flash Flash Flash Flash Flash

Durant el propassat mes de gener es va efectuar el robatori de dos cassettes i de la documentació de dos cotxes, matrícules GE 4292 G i GE 2033 C.

Els dies 10 i 31 de gener van entrar a l'Institut, amb intent de robatori. Al no trobar-hi res, van trencar portes.

També es va intentar entrar a la Xurreria "Raquel". Fou detingut l'autor d'aquest intent de robatori, que no era ningú dels que el poble normalment s'imagina.

Malgrat el fred i les grans nevades, només s'han produït tres accidents de circulació. Cap mort i un ferit.

Fou denunciat a Barcelona el robatori efectuat en una torre del Golf. Els lladres s'emportaren diversos utensilis de la casa.

En relació als candidats al Parlament de Catalunya de la nostra comarca, hem de rectificar la informació del darrer número: en Xavier Bosom no hi va; si en canvi en Joan Fullana, amb le número 11 en la llista del PSC; en Josept Peitx és el número 7 del PSUC. Per CDC, el número 10 corresponent a Isidre Ribera. En el moment de redactar el Flash no es sabia res d'UCD.

El 31 de gener tingué lloc el primer acte de la campanya pre-electoral de les eleccions al Parlament de Catalunya. Fou del PSUC, amb la presència del seu secretari general: Conseller de la Generalitat Antoni Gutiérrez Diaz. No hi va anar gaire gent.

CONCURS DE FOTOGRAFIA AMICS DE CERDANYA (amb la col.laboració de "La Caixa") BASES

- 1a. EL CONCURS està obert a tothom sense límits d'edat, llevat dels professionals.
- 2a. TEMES: Cerdanya i tema lliure.
- 3a. Els treballs han d'ésser inèdits.
- 4a. Les fotografies haurán d'ésser en blanc i negre.
- 5a. Tamany: 24 x 30. Montat sobre cartulina blanca de 36 x 42. Indicar darrera de la fotografia el LEMA.
- 6a. S'acompanyarán els originals amb un sobre tancat, a l'exterior del qual figurara el Lema i a l'interior el lema i el nom complet i l'adreça del concursant.
- 7a. Les fotografies es podrán adreçar al C.I.T. de Puigcerdà de 10 a 1 i a l'escola d'Arts i oficis de 18 h. a 22 h.
- 8a. PREMIS: 1er. Premi "Cerdanya": 5.000 ptes.
1er. Premi tema lliure: 5.000 ptes.
- 9a. PLAÇ D'ENTREGA: s'acceptaran originals fins al 30 de març.
- 10a. EL JURAT serà donat a conèixer oportunament.
- 11a. L'ASSOCIACIÓ AMICS DE CERDANYA es reserva els drets de publicació i no es compromet a tornar els originals.

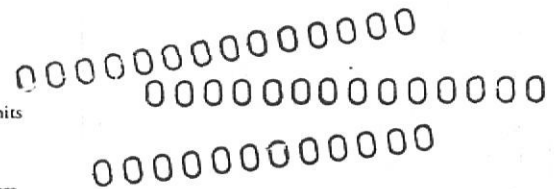

AMICS DE CERDANYA organitza un CONCURS i EXPOSICIÓ DE PESSEBRES del qual transcribem les bases per el qui vulgui participar:

BASES

- El concurs està obert a tothom.
 - El plaç de presentació es tancarà el 24 - 12 - 79, poguent-se realitzar els treballs en el mateix local a partir del dia 15.
 - Els treballs es valoraran, tenint en compte l'edat dels participants, la qualitat artística i tècnica.
 - Els treballs es podrán retirar a partir del 7 - 1 - 80.
 - El jurat serà popular.
 - Es comunicarà oportunament el lloc i data del repartiment de premis.
 - Per a més informació en el mateix local a partir del 15 - 12 - 79 o a AMICS DE CERDANYA.
- El concurs i exposició es celebrarà en el vestíbul del Gimnàs (Parròquia).
Esperem la màxima participació perquè resulti la exposició que tots volem.

AMICS DE CERDANYA

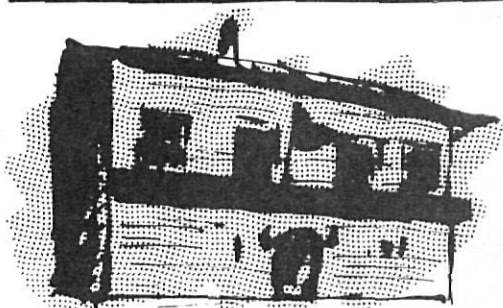

1er. CONCURS DE POESIA "AMICS DE CERDANYA" (amb la col.laboració de "La Caixa") BASES

- A) EL 1er. Concurs de Poesia "Amics de Cerdanya" consta de dos premis: el premi "Cerdanya" pels poemes que facin referència a la comarca i el premi "RUFACA" per aquells que siguin de tema lliure.
- B) L'import del Premi "Cerdanya" serà de 5.000 ptes. pel guanyador i una subscripció per un any a l'Associació Amics de Cerdanya, per qui obtingui el segon lloc.
- C) Així mateix, l'import del Premi "RUFACA" serà de 5.000 ptes. pel guanyador i una subscripció anual a l'esmentada associació per qui obtingui el segon lloc.
- D) Les obres que aspirin a algun dels dos premis de poesia hauran de ésser originals i inèdites, llevat d'aquelles que hagin sigut publicades per la revista RUFACA.
- E) Entren directament a concurs tots aquells poemes publicats a RUFACA des del seu num. 1 fins als que arribin abans del dia 30 de març de 1980. Les obres que es rebuin posteriorment passaran a concursar per l'any vinent.
- F) Les obres poden ésser presentades indistintament en català, castellà o francès. L'Associació Amics de Cerdanya no es compromet a tornar els originals que poden ésser depositats a la bústia de l'entitat Antic edifici Escoles Pies, sense numero, Puigcerdà.
- G) "Amics de Cerdanya" es reserva els drets de publicació paulatina de tots els originals que es vagin rebent, amb especial preferència pels autors que no hagin publicat encara cap poema a la revista RUFACA.
- H) Els poemes poden presentar-se signats per l'autor però si aquest desitja que l'obra sigui feta pública amb pseudònim, caldrà que ho indiqui expressament.
- I) La composició del jurat serà donada a conèixer oportunament. La condició de membre del jurat exclou la participació en el concurs.
- J) L'acte de concessió dels premis tindrà lloc entre els mesos d'abril i maig de 1980, i serà anunciat públicament.
- K) La presentació dels originals pressuposa l'acceptació íntegra d'aquestes bases.

RECORDEM
RECORDEM
RECORDEM
RECORDEM
RECORDEM

la CASA de la VILA

EL PLE DEL MES DE GENER

Com cada mes RUFACA va estar al ple del mes de gener, un ple que va ser bastant curt i sense massa història.

Com sempre es va començar amb la lectura de l'acta del ple anterior, acta que fou aprovada per unanimitat.

Seguidament es va passar a l'ordre del dia que constava de tres punts:

El primer punt va ser referent al pla urbanístic comarcal coordinat. A l'anterior ple (RUFACA núm. 24) es va acordar clarificar certs aspectes amb la comissió urbanística de Girona i sembla ser que la adhesió de Puigcerdà al pla comarcal coordinat no retrasaria l'aprovació de la revisió del pla general. Davant d'això el ple va decidir no segregar-se i recolzar la proposta de la Comissió de Girona.

El segon punt tractà de l'adjudicació de la subhasta de pins secs al Sr. Forga per un preu total de 344.400 pessetes.

Per últim es va parlar de les millores a la muntanya. ICONA té un presupost (15 per cent de les subhastes) per a destinar a conservar i millorar l'estat de les muntanyes. Malgrat que aquest presupost és molt petit tothom va estar d'acord en la necessitat de que es duguessin a terme les feines mínimes per a la conservació de la muntanya.

El Sr. Alcalde va constatar la necessitat de vallar determinats trams de carretera en els quals el bestiar travessa amb el conseqüent perill. Es va acordar fer un estudi sobre el cost de posar aquestes valles i remitir-ho a ICONA.

INFORME DE LES COMISSIONS

L'informe de les comissions va ser espectacularment ràpid.

GOVERNACIO: res.

URBANISME: La comissió va explicar que els aparelladors municipals havien detectat que en certes obres mancava l'anomenada fulla d'encarrec.

Per tal d'eliminar aquests problemes la comissió creia convenient fer un llistat amb els documents necessaris per donar una llicència. Documents, entre altres, com la carta d'acceptació de construcció i la llicència de primer ús, la qual implica que una vegada finalitzada una obra es té que comunicar a l'Ajuntament i aquest per mitjà dels seus tècnics revisa l'obra.

SANITAT: Res.

SERVEIS: El Sr. Joan Vidal (independent) va informar dels problemes haguts amb la neteja de la neu dels carrers, problemes deguts als pocs mitjans disponibles davant la gran quantitat de neu existent.

ESPORTS: Res.

FESTES: El Sr. Perez de Rozas (UCD) va explicar que el dia 1 de febrer arribaria un Rallye de cotxes francesos però que la celebració es limitaria a un vi d'honor.

Bé i així es va arribar a l'únic moment una mica polèmic d'aquest ple. El Sr. Fullana (PSC - PSOE) va llegir una carta de la central sindical UGT (carta que reproduïm a la pàgina 6) dirigida a l'Ajuntament, en la que es feia constar una serie de deficiències com el mal estat dels carrers degut a la neu;

la no existència de pasos peatonals en determinats llocs perillosos i la manca d'un metge de guardia a l'hospital per atendre casos urgents.

El Sr. Alcalde va intervenir en el sentit de que els carrers ja s'estaven netejant i es feia tot el que es podia. Respecte a l'hospital el Sr. Alcalde va informar que està travessant un mal moment econòmic i que per altra banda, en els pobles, els metges es veuen obligats a fer 24 hores de servei.

El Sr. Carles Canes (EM) va explicar que per mantenir un servei d'urgències seria necessari un metge de cada especialitat que fesin guardia per la nit i que això es inviable aquí a Puigcerdà.

Va remarcar que un ATS està plenament capacitat per administrar els primers auxilis i que en cas d'urgència el metge no tardava més de deu minuts en arribar.

El Sr. Fullana va proposar la conveniència de fer un acte públic per tal d'aclarir davant el poble tota la problemàtica de l'hospital.

El Sr. Francesc Turiera (UCD) va insistir en la situació deficitària de l'hospital i en la impossibilitat de mantenir un metge de guardia.

El Sr. Josep Peitx (EM) va insistir en la necessitat de fer l'esmentat acte públic a fi de clarificar les coses referents a l'hospital.

Finalment, després d'una valoració sobre la necessitat o no d'aquest acte, es va arribar a l'acord de realitzar-ho en un futur pròxim.

El ple va acabar amb la informació del Sr. Alcalde sobre dos reunions que van tenir lloc a Girona. En primer lloc va haver una reunió per tal de decidir la ubicació d'una nova facultat Veterinària. El problema és que tant Lleida com Girona volen l'esmentada facultat. Davant d'això es va crear una comissió interuniversitària per tal de fer els estudis necessaris i decidir el lloc adequat.

La segona reunió, que devia reunir a tots els batlles de les viles caps de comarques, va ser per tal d'aprovar un document. L'esmentat document recollia una proposta per a millorar la situació, cada vegada més greu, dels treballadors en atur.

ILMO. Sr. Alcalde Presidente
del Ayuntamiento de Puigcerdà

Sr. Reunido el Comité Local y Comarcal de la Cerdanya con fecha siete de enero del corriente tienen a bien exponerle lo siguiente:

- 1o. Hay una anarquía completa en algunas de las gestiones del Consistorio del que usted es Presidente y que son, en primer lugar el servicio de seguridad ciudadana en sus principales versiones con ocasión de nevada de primero de año, completamente abandonado y con una exposición física concreta, tanto para sus vecinos como para los turistas y visitantes.
- a) El servicio viable para peatones que son:
- b) Con referencia a estos servicios debemos señalar que el personal de plantilla para ellos han hechos caso omiso de sus obligaciones manteniéndose al margen por, según ellos, imposibilidades en facilidades de trabajo, haciendo constar a usted que estos empleados municipales saben los puntos claves de más peligrosidad (caídas, pasos difíciles, etc.)
- c) El pueblo entero está criticando al Consistorio y haciendo bandera a favor de regímenes pasados, estando, por tanto, en contradicción con nuestros ideales democráticos y dando la sensación de que estamos ante un Ayuntamiento incompetente.

2o. En cuanto a la competencia del Hospital de la Villa tenemos el sentimiento de comunicarle que el pasado día cinco de enero ha fallecido un compañero nuestro por falta de asistencia médica y precisamente en el Hospital de la Villa. No había médico y no hubo sistema de encontrarlo. Hay algunos casos más. De momento nos remitiremos a este solo.

Ante la gravedad de la situación en que se encuentra nuestra Villa apelamos a usted para que imponga su autoridad y ordene que al menos se haga un paso de cebra en las aceras y bajadas peligrosas (bajada Fuente Llanas, Fuigbó, bajada a la estación por las escaleras y por la parte del Hotel María Victoria; etc.) y como Presidente de la Junta Rectora del Hospital de la Villa haga las gestiones oportunas para que haya un servicio de médicos permanente de guardia, además de otras atenciones y servicios que en su momento se manifestarán.

Al mismo tiempo le rogamos que el presente escrito sea presentado al próximo pleno del consistorio para recabar en público la responsabilidad en sus respectivas gestiones a cada uno de los componentes responsables en el Consistorio.

Le saluda muy atentamente por la Unión General de Trabajadores.

LA FÀBRICA ABET

CIERRA PUERTAS

A la hora de transmitir esta informació, de forma definitiva se ha podido constatar que la fàbrica Abet cierra sus puertas. Puestos en contacto con la direcció y los trabajadores de la empresa nos han comentado que todos los esfuerzos llevados a cabo conjuntamente no han podido conducir a una solució positiva. El intento de llevar a cabo la reducció de jornada laboral no ha sido posible, porque tal situació no podía mantenerse económicamente.

Teóricamente, el mismo día; 1 de febrero; en que manteníamos este contacto, la empresa ya debería haber cerrado; pero se estaba a la espera de la resolució definiti-

va de la Delegació de Trabajo y hasta que esta no estuviera dictaminada; no podía procederse al cierre.

La empresa acepta que la situació es irreversible, y quizá la única vía de solució que resta, para que la fàbrica volviera a emprender la marcha, sería que una nueva sociedad se hiciera cargo de la misma, contando con que las necesidades primordiales para su funcionamiento; es decir, maquinaria, locales y demás están disponibles.

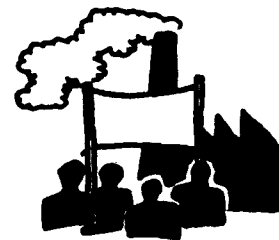
La tramitació del expediente de crisis está realizada, por lo que los trabajadores recibirán las consiguientes indemnizaciones y podrán acogerse al seguro de paro. Es necesario destacar, y ésto nos ha sido remar-

cado en las conversaciones mantenidas con la empresa, el hecho de la unidad existente entre los trabajadores y la direcció de la misma, considerando que han sido todos los componentes los que han luchado juntos en el intento de superar la crisis.

Esta es la triste realidad. Es un hecho grave. No solamente para los cuarenta trabajadores que ahora se van a encontrar en la inmensa dificultad de encontrar un nuevo puesto de trabajo, sino también para nuestra Comarca que pierde, una vez más, una de las pocas industrias que en ella sobreviven haciéndonos pensar que las posibilidades industriales en la Cerdanya son poco menos que imposibles. Por ahora sólo podemos lamentar el hecho y queremos expresar desde estas páginas, el deseo de que estos trabajadores encuentren la mayor solidaridad posible con el resto de la població a fin de solucionar su grave problemática. Seguiremos informando.

R.C. y M.C.

LABORAL

ATS EN LLUITA

El divendres 11 de gener aparegué a la façana de l'hospital de Puigcerdà un cartell amb la següent inscripció: ATS: LLUITA-REM FINS AL FINAL PER A L'HOMOLOGACIÓ.

L'objectiu del cartell, així com de la informació que els ATS de la comarca ens trameteren en una reunió celebrada aquell mateix dia, era donar a conèixer a l'opinió pública el conflicte laboral pel qual atrevesen els Ajudants Tècnics Sanitaris. El problema neix quan fa tres anys s'implantà un nou pla d'estudis que acaba amb el títol de Diplomats en infermeria. Davant aquests

diplomats, els titulars d'ATS, complin la mateixa funció pràctica, es troben en una situació laboral i acadèmica menysvalorada. D'aquí que les seves reclamacions s'hagin centrat en dos punts:

- Homologació Laboral: mateixes funcions, mateixos salaris.
- Convalidació Acadèmica: mitjançant un reciclatge.

Es per això que es reuniren a l'hospital el mateix divendres en què a tot l'Estat es feien actes per tal de pressionar al govern per a que en aquell mateix dia el Consell de Ministres es definís favorablement sobre el tema.

ANTIGUITATS E. ORRI

Major, 30

TEL.: 880.287 PUIGCERDÀ

FOTO - ESTUDI

Escoles Pies, 16
Tel: 88 03 88
PUIGCERDÀ

Nique

LES PASSADES NEVADES A LA COMARCA NO ES PODIA SORTIR DE CASA

Sí, Amics de Cerdanya, a tots els indrets de la nostra comarca es va tardar molt a treure la neu.

Això sí; la collada va ser netejada de seguida. Vol dir que ens interessa més que puguin pujar els turistes encara que la gent de la comarca no ens poguem moure de casa?. Es que els que hem de viure aquí no podem tenir el dret de poder circular?

Dirien que hi pot haver moltes necessitats en un moment donar: un malalt greu, un foc, un accident, un tub de l'aigua re-

bentat que deixi un poble sense aigua, uns pares que no poden portar els seus fills al col·legi, un cap de bestiar que si no pot venir el veterinari es pot morir. . . (Això a la comarca. Perquè per més neu que hi hagi, si no es pot d'altra manera, a Puigcerdà si més no a peu podran anar a l'hospital, o un lampista podra tapar el forat a els nens per anar a l'Escola i també els bombers, etc. . .)

Per això creiem que no s'hauria de deixar la comarca incomunicada. Els responsa-

bles de netejar la neu no son de cap poble ni es troben amb tot això que exposem. Però ja seria hora que es pensés una mica amb aquests problemes de tota la Cerdanya, que gairebé podríem dir de tota la pagesia. I els pobres pagesos sempre anar aguantant sense dir res, si per cas, plegen i deixen aquesta terra nostra sense cultivar, i s'en van a Puigcerdà, Barcelona, etc. . .

No es que tinguem res contra el turisme, però no s'ha de pensar solament que la gent pugui entrar a la Cerdanya, sinó que la gent que hi hem de viure s'ens consideri una mica, perquè som persones amb necessitats i hauríem de tenir uns miraments que no tenim. Per exemple, la carretera C-1313 va ser la carretera de tota Espanya en la qual es va haver de dur cadenes més dies per circular, segons R.N.E.

Estem contents que sobri la collada, però, per favor! no ens deixeu tancats a la mateixa comarca, perquè no creiem pas que a la collada hi hagi més neu que a la resta de la Cerdanya i no obstan l'endemà de la nevada estava completament neta. Creiem que no hi ha dret.

P.V.

LLET D'ALTA MUNTANYA ESTERILITZADA

LA TROBAREU A TOTES LES BOTIGUES DE
LA CERDANYA EN BOTELLA DE LITRE I MIG

CERDANYA - PUIGCERDÀ

EL COS DE BOMBERS DE PUIGCERDÀ EN PERILL DE SER UN COS AUXILIAR DEL DE LA SEU D'URGELL

La Generalitat de Catalunya vol fer una planificació dels cossos de bombers de tot Catalunya, i si bé la Diputació de Girona ha tingut en compte la importància de Puigcerdà i la Cerdanya, i del cos de Bombers de Puigcerdà, a la Generalitat el volen deixar com a cos auxiliar del de la Seu d'Urgell. Això representaria una reducció de la plantilla fixa a 10 homes, i també una reducció de materials, la qual cosa repercutiria sensiblement a l'hora d'apagar focs. Amb tot això hem realitzat una entrevista als bombers per a informar els lectors de RUFACA.

RUFACA.— *Quan es va fundar el cos de bombers de Puigcerdà?*

Sr. Pubill.— *Doncs mira, es va fundar l'any 1861.*

RUFACA.— *Quina plantilla hi havia en aquella època?*

Sr. Pubill.— *En aquella època hi devia haver uns 20 homes.*

RUFACA.— *Quants homes té actualment el cos?*

Sr. Pubill.— *Ara n'hi ha 19.*

R.— *Quina dotació de material té actualment?*

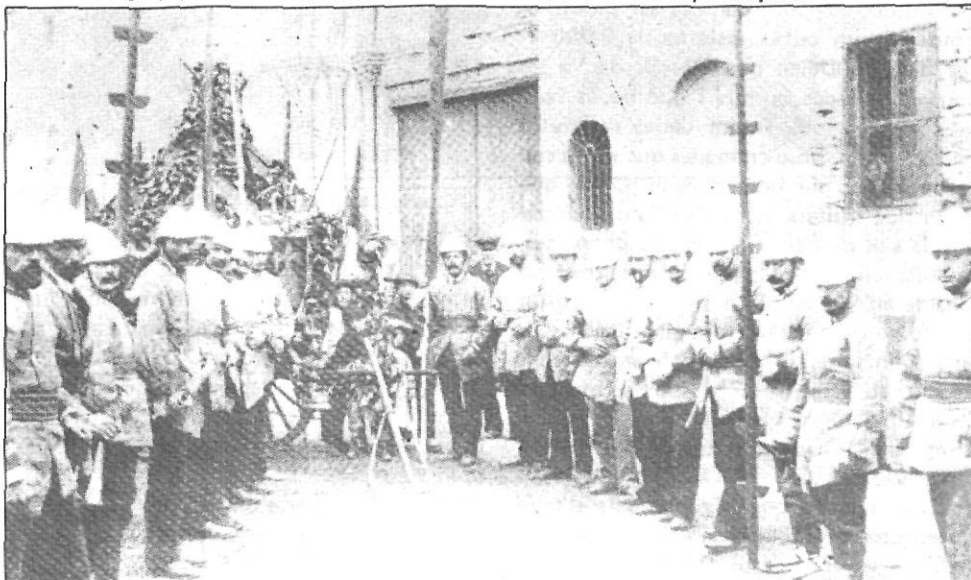
Sr. Pubill.— *Dos cotxes, un tot terreny i un altre per a ciutat; també tenim dos equips autònoms que hem aconseguit en els últims anys, amb els quals podem lluitar dintre el foc, perquè abans s'havia d'entrar amb mocadors impregnats d'aigua i vinagre, en fi, com es podia. Aquests equips són insuficients, però de moment anem fent. De material estem bastant ben dotats, dintre del que cap.*

R.— *Es insuficient aquest material de cara als incendis de la Cerdanya?*

Sr. Rallo.— *Sí i no. Perquè el que ens manca més que res quan anem a incendis de tipus forestal, a urbanitzacions de la Molina o altres és l'aigua. Tenim un problema enorme amb l'aigua. No sabem d'on treure-la. Molts cops hi ha piscines, molts cops no n'hi ha, i si a un senyor que se li crema la casa li hem de dir que s'espera un quart d'hora, que anem a buscar aigua, es desesperarà. Tenim els companys de Llivia i d'Alp que si convé també ens vénen a ajudar i viceversa. Després, la major part del material del cos ha estat comprada pel mateix cos de Bombers. No ha estat pas*

donat per Alcaldies, Diputació o altres; s'han fet rifes, quintos, etc. . .

R.— *O sigui, que us autofinancieu?*

Plantilla dels bombers de Puigcerdà l'any de la seva fundació: el 1861.

Sr. Rallo.— *Bé, tanim una assignació anual de x pessetes de l'ajuntament de Puigcerdà, però que és insuficient per a pagar les avaries dels cotxes i la gasolina. Amb això no vull pas censurar ningú. Pensa que hem de pagar assegurances, mànegues que es trenquen, botes que també es trenquen (de vegades anem amb botes apedaçades, en fi: com podem). Es per això que ens veiem obligats a fer rifes, el tradicional Quinto dels Bombers, en la qual cosa tant Puigcerdà com la comarca se'ns porten molt bé i ens podem mantenir en aquest nivell. Per això aprofitem per agrair al comerç i tothom en general la seva consideració envers el nostre cos, per la qual cosa ens sentim orgullosos de pertànyer-hi.*

R.— *Bé, tenim aquestes dades, que hi ha aquest intent, per part de la Generalitat; de passar-vos a ser un cos auxiliar del de la Seu d'Urgell?*

Sr. Rallo.— *La Generalitat va formar uns grups d'estudi sobre els cossos de Bombers d'arreu de Catalunya. Aquests grups estudiaven, els uns la part econòmica, els altres els riscos, el material, etc. Jo vaig formar part d'uns d'aquests grups i fins ara les coses anaven sobre rodes, perquè es donava a Puigcerdà una importància cabdal per l'aï-*

llament (tenim 50 Qm. infernals fins a la Seu) i per això es considerava que a Puigcerdà li corresponia un Parc d'Incendis Principal, amb una dotació de 20 homes fixos, 27 de voluntaris, cotxes, escala, transport d'aigües, amb una camioneta de transport per a fer revisions, que això és molt important, perquè la Generalitat lluita per fer una planificació de salvament i possibles incendis com podrien ser sales de festes, cines, etc.

En aquestes reunions s'ha repartit Catalunya en 5 zones: La zona Nord, que comprèn Girona fins a Port-Bou; la zona Sud que comprèn Tarragona, dues zones Centre que poden ser Sabadell, Terrassa i Rubí per un costat, i el Bergadà fins a Ripoll per l'altra; per últim la zona de Lleida en la qual, no sé per què, ens han inclòs a nosaltres. Va ser a la segona reunió que vam fer a Salou, en la qual ens van fer passar a ser un parc auxiliar del de la Seu d'Urgell: Menys personal, menys dotació, no hi ha escala, en fi una sèrie de problemes amb els quals de seguida vaig estar disconforme. Llavors vàrem mirar els riscos, i la delegació d'Informació i Turisme de Girona va dir: Hotels de la Cerdanya: 14, població activa de Puigcerdà: 6.140, població flotant de temporada a Puigcerdà (només compten tres mesos a l'hivern): 5.400 persones més, quan això és totalment fals. Nosaltres sabem que en tenim el doble cada cap de setmana. De pisos va dir que n'hi havia 200 i escaig habitats per aquestes persones, (aquestes dades ens les van donar d'una IBM). 245 pisos s'han fet només en un any entre tots els constructors d'aquí, és a dir: que només es multipliqui per 6 anys

es pot saber quants pisos hi ha en realitat. En vistes a la meua disconformitat, es veu que ara tornen a fer una altra estadística per a comprovar la realitat. Nosaltres no volem que ens marginin de la província de Girona. Per una altra banda, suposem-nos que tenim un incendi en un quart o cinquè pis i que hem d'efectuar els salvaments sense escala; si hem d'esperar que vinguin els de la Seu, aquella gent potser ja serà morta. No et pots imaginar com va ser de difícil aconseguir un cotxe cisterna de 8.000 litres d'aigua. Deien que a la Cerdanya teníem uns boscos humits i que no és fàcil que hi hagi foc. Tenim dades concretes d'hectàrees de bosc cremades que no es van poder apagar per falta d'aigua. Diuen que tenim rius truiters, però els rius passen per baix la vall no per mig dels boscos. A més, no solament ens marginen a nosaltres; no consideren els bombers de Llívia i d'Alp que no volien incloure a la planificació. En canvi hi inclouen el cos de Bellver de recent creació. Jo vaig insistir que es reconeguéssin els d'Alp i Llívia que eren més antics i a dures penes ho van acceptar.

Sr. Vidal.— A part d'això, tenim la inquietud, també, que els bombers d'aquí porten una sèrie d'anys al cos i ara que no arribi un senyor i digui: *Bé, de 19 que sou*, ara en queden 10. Això seria una bufetada que ens donarien moralment.

R.— Llavors, quines reivindicacions faríeu principalment?

Sr. Rallo.— Primerament el reconeixement d'un Parc d'incendis Principal, i que

El Cos de Bombers l'any 1978.

es tingui en compte la realitat de la Cerdanya i els seus riscos: Boscos, cases velles, cases de pagès, petites indústries com fusteries, etc. i sobretot que es pensi també en els serveis fets a La Molina.

R.— Si se us fes dependre d'un altre cos, però se us donés totes les facilitats, augmentos de plantilla, de material, etc. que opinaríeu?

Sr. Rallo.— Seria una alegria i un orgull perquè ens reconeixerien els anys que portem lluitant; perquè Puigcerdà ha estat sempre un cos de bombers Principal i no tindria sentit que anéssim endarrera com els crancs.

R.— De totes maneres encara s'ha de decidir tot això, oi?

Sr. Rallo.— Sí, sí. Encara hem de fer una

altra reunió. També voldríem que quedés clar, que això que fem, ho fem perquè la gent de Puigcerdà i comarca vegin que no estem lluitant per nosaltres, sinó, que estem lluitant per a ells. Perquè no es queden mai deseparats. I també repetiria, que els bombers que porten tant de temps al cos ara no se'ls digués: Ara vosté ja no serveix per que ja és vell, o pel que sigui; quan fins ara no s'havia exigit res a l'hora de fer un servei i jugar-se la vida.

Sr. Vidal.— De totes maneres la Diputació ens ha dit que no ens preocupem, que estem molt ben considerats i que es farà una altra planificació. . .

R.— Esperem que així sigui pel bé general de la Cerdanya.

EL VICE

QUE PASSA AMB L'HOSPITAL ?

Amb la carta d'UGT (que es publica en aquest mateix número de RUFACA) adreçada al Ple de l'Ajuntament del dia 18 s'evidencià públicament el greu cas de desídia en què ha incurrit l'hospital. Un dia a començaments de gener, un home de 82 anys tingué un infart. Al cap de 3/4 d'hora ingressà a l'hospital, però es trobà que en allí no hi havia cap metge de guàrdia que pogués atendre'l. Quan el metge, Dr. Llauró, va arribar, el malalt ja era mort. Davant un resultat com aquest no serveix de res dir que la llarga estona transcorreguda entre l'infart i l'arribada del malalt a l'hospital féu inevitable la mort; com tampoc serveix de res justificar l'absència de metge de guàrdia en base a què n'hi hauria d'haver un per cada especilitat, doncs a la fi un

metge és sempre un metge i davant qualsevol enfermetat sempre atinarà a resoldre el problema d'una forma més positiva que una altra persona que no tingui aquesta qualificació professional, encara que sigui un ATS.

Es evident que els punts negatius de l'actuació d'un metge o d'un hospital trascendeixen molt més que els punt positius. Es per això que volem deixar molt clar que no és la intenció d'aquest article menystenir els guanys importants del nostre hospital, tant si són imputables a l'actual gestió, com si ho són a gestions anterior. Es així que no ens abstindrem de dir que el fet que una comarca petita com és la Cerdanya (12.000 habitants) gaudeixi d'un hospital com el que tenim és quelcom que ha de saber-se

valorar, conservar i desenvolupar. Aquesta no és solament una opinió personal, sinó un fet que ve avalat pel reconeixement explícit d'un organisme que podríem anomenar neutral: la Conselleria de Sanitat de la Generalitat.

EL QUE COSTA UN PART

Tanmateix, el que ja no veiem tan clar és que a les necessitats de creixement de l'hospital s'hi vagi involucrant l'interès de fer d'aquest centre d'assistència sanitària una petita i sostanciosa empresa particular. No trobem lògic que es cobri d'un part normal sense complicacions 50.000 ptes. (49.950, per ser exactes) i que d'aquesta quantitat només 10.950 corresponguin a despeses de l'hospital, mentre la resta es destina al tocòleg, Dr. Ricardo Corsunski (30.000 ptes.) i a l'ajudant (9.000 ptes.), tal i com pot veure's a la factura adjunta, sobre la qual haurem de precisar que no és

l'única. Que es facin visites particulars a l'hospital ho permet un concert establert entre l'entitat i els metges, però que això es faci en nom de l'hospital, que sigui un preu tan extremadament exagerat i que aquest preu s'hagi de sumar al considerable sou que te cada metge, això ja és intolerable.

I ja que hi som, perquè no parlar de sous? Cada metge li costa a l'hospital mensualment i en general 100.000 ptes. de sou (14 mensualitats a l'any) més 15.000 de Seguretat Social. No sabem si aquesta xifra és correcta o exagerada, però ens sembla que justifica prou bé les 24 hores de servei a què teòricament estan sotmesos els metges. Però si a aquest sou hi afegim les 600, 800 o 1.000 ptes. que cobren els professionals de la sanitat ens anirem donant compte de l'abundós negoci que s'està fent a les espatlles de la salut (no ens atrevim a dir de la salut pública).

Es ben cert que tothom té dret a guanyar-se la vida el millor possible, però que això es faci, endemés de tot el que hem dit, en base al pluriempleu (una activitat ben present a l'hospital, en particular, i en el tema de la sanitat en general: hi ha qui ocupa tres i fins i tot quatre sous a l'hospital) no deixa de ser una immoralitat en un temps en què l'atur planeja també per la nostra comarca.

Concloure de tot plegat que l'hospital s'ha convertit per alguns en una màquina de fer diners, concloure en què ens trobem

davant una veritable "màfia" d'aquest o de l'altre hemisferi, concloure que aquesta "màfia" fins i tot ha intentat articular-se i projectar-se políticament, concloure tot això és el que no farem. Més aviat els limitem a dir que la cacarejada nova etapa no sembla enfilar-se si ens atenim a la imatge que l'hospital projecta sobre el poble. Eixugar el dèficit actual de 4 milions i rentar la cara a un hospital estructuralment capacitat per oferir uns bons serveis sanitaris als cerdans no podrà fer-se mentre ocorrexin fets com els esmentats.

SOLUCIONS?

No som nosaltres ni aquest el lloc adequat per plantejar solucions que, sens dubte, requereixen un reflexió sèria. Però hi ha un punt que ens sembla molt clar: la

Junta de l'Hospital (formada per 4 regidors de la Comissió de Sanitat de l'Ajuntament -Srs. Fcesc. Turiera, Sapé, Peñarroja i Fullana-, per 4 ciutadans -Srs. Solà, Almazán, Gómez i Llanas- i presidida per l'Alcalde, Sr. Josep Turiera) n'és a la fi responsable i a ella incumbeix la bona marxa d'aquesta entitat. En conseqüència, l'única cosa que en principi cal reclamar és que la Junta exerceixi un control real de l'hospital recolzat en l'interès del poble, el qual hauria d'estar sempre informat. Esperem que en el proper acte públic que es pensa celebrar sobre l'hospital se'ns pugui garantir aquest control i que, al mateix temps, el poble opti per informar-se directament demanant als increpats "Què passa amb l'hospital?"

RUFACA

HOSPITAL DE PUIGCERDA
CLINICA QUIRURGICA TEL. 80.34.70.00

Florencia 30 Bis
Puigcerda de 1972

Factura n.º [redacted]

Sr. D. [redacted] DEBE:

Concepto:	Ptas	Cts
Estancias 3 / 30m desde el 28-29 y 30	3900	
Derechos Quirófano Sala de Parto	3000	
Radiografías	1600	
Vendaje escayolado	1700	
Análisis Sangre de Rivero Nardo	750	
Cargas y material		
Sueros y Medicamentos (varios)		
Antibióticos		
Honorarios Médicos y Quirófano	30.000	
Ayudante	9.000	
TOTAL S. E. u. O.	49.950	

SI VOLEU BALLAR,
A GER HAUREU D'ANAR

Sí, amics. A Ger per la festa petita (Santa Coloma) que s'escau el darrer dia de l'any, teníem dues orquestres, perquè som molt festaires. Fa molts anys que, com aquell qui diu, havien deixat perdre la festa de la nostra patrona. Solament un veí del poble, fa uns quants anys, que llogava un músic. I uns quants, molt poquets, el pagaven particularment perquè no s'acabés de perdre del tot la nostra festa petita, com tantes coses s'han deixat perdre d'uns quants anys cap aquí. Aquest any, aquest mateix senyor va fer exactament igual: llogar un músic. Però fillets, quan se'n van enterar alguns membres de l'ajuntament i alguns dels seus col·laboradors. A corre-cuita a buscar una orquestra allà on fos, per

tal de no ser menys que els altres. O sigui que fins ara, per a molts, la festa petita no tenia cap importància ni els feia res que fos perduda. Però si uns veïns es proposen fer alguna cosa per a tornar a revifar una festa que ells han deixat perdre, llavors en lloc d'anar de cares a la feina i fer una cosa ben feta entre tots, no, en feren dues festes: Una per cada banda! Perquè així va ser. Degut a que quan varem anar a demanar el local que, encara "destartalat", no en tenim cap més, alguns regidors; be, diríem dos!, un d'ells va amenaçar amb trencar una cadira al cap dels peticionaris i el altre va faltar al respecte de paraula i quasi podríem dir d'obra a uns veïns, que anavem a demanar correctament una sala, que creïem, i així ho havíem dit moltes vegades, no es pas propietat privada de l'Ajuntament, sinó que es per i de tot el poble.

Per aquest motiu varem acordar de fer la festa a un local privat, perquè si per demanar un local, per anar a ballar, ja tens que "violentar-te"... No varem voler que una festa es pogués convertir en alguna "batalla", per la nostra part, volíem fer una festa per passar una estona divertida, en companyonia, amb tothom; però al veure que potser no seria així, i que pogués acabar malament, nosaltres, no voldríem pas fer riure a ningú.

Ara bé, creieu que un poble així pot tirar endavant? Sincerament creiem que no.

A qui demanariu la culpa d'aquesta desunió? Doncs al nostre batlle, perquè ens

ha demostrat moltes vegades, que per ell solament, existeixen alguns veïns, els altres, encara que de vegades ens fa el "paper", per ell no existim; i uns dels seus punts febles és que fa cas a alguns companys que sembla, que en cop de pensar de fer alguna cosa pel bé del poble, solament pensen en faltar al respecte als altres regidors, i a la gent que, per el que sigui, tenen que adreçar-se a ells. Es que no es van adonar aquests senyors que tenir un càrrec és tenir uns deures i no solament manar? Primer s'ha de saber "creure", per saber manar bé, perquè no tots són drets, sinó que també tenen deures per complir.

Per això diguem que tan sols el batlle pot fer que ens entenem. Si ell vol, ja sap el que te que fer. Ha de canviar de manera de fer i així ens atreveríem a demanar-li uns consells.

Que no faci cap diferència a cap veí del poble i que per ell siguin tots iguals; que no escolti cap "xafarderia" de gent que no te gaire feina a fer i té temps de cuidar-se de la vida i miracles dels altres, que tot lo que es tingui de dir a l'Ajuntament no es torni a reportar al moment, però que cadascú, afegint-hi la seva versió que pensi que no es te que barrejar la feina amb l'alcaldia, etc., etc. . .

Ja que tenies tantes ganes de ser batlle, fes una ratlla dreta i segueix-la sempre i al final restaràs com un home.

Penseu que els temps han canviat i potser estaveu acostumat a la manera de fer d'abans, però això ha passat a la història i et tindràs que acostumar als nous temps.

Nosaltres estem sempre oberts a qualsevol oferiment que se'ns faci, per arribar a entendre'ns, però per això tindràs que acostumar-te a veure que som una realitat i no se'ns pot ignorar, perquè aquesta falta de consideració, no fóra cap bé a la unitat d'aquest poble nostre, que tots hauríem d'estimar i fer els possibles per a que es canviés una mica en tots els aspectes.

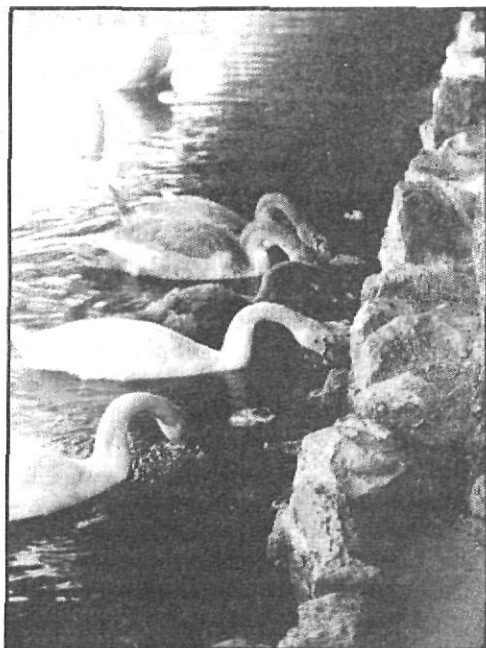
El nostre Sant Pare Joan Pau II en el primer dia de l'any nou ens diu: "L'home que estimi la pau no tencarà els ulls davant de les injustícies". I a Ger encara se'n fan d'injustícies; i solament demanem això, que se'ns faci justícia, que tots siguem iguals. Al menys davant les coses del poble; per exemple, que es treguin les escombraries de tots i no les d'uns quants; el dia que faci mal temps, que tots tinguem aigua; que tots tinguem llum al carrer, que fa molts mesos que en falta en algun indret; que es faci treure les deixalles dels portells d'algun carrer; que es facin desaiçgues; en fi, moltes coses deixades de la mà de Déu, en alguns indrets del poble.

Creiem que no demanem massa, i també t'oferim la nostra col.laboració, en tot i per tot, i pensa que no tot ha d'ésser fer festes que cosses més importants esperen per ser fetes i que si la unió fa la força entre tots ho podem fer tot, i si no, no farem res.

Segueix l'exemple del Sant Pare, siguent un bon pare per tot el poble i donant justícia e igualtat per tothom, i Ger tornarà a ser el que era, és a dir una bassa d'oli.

A les teves mans està que així sigui.

J.P.

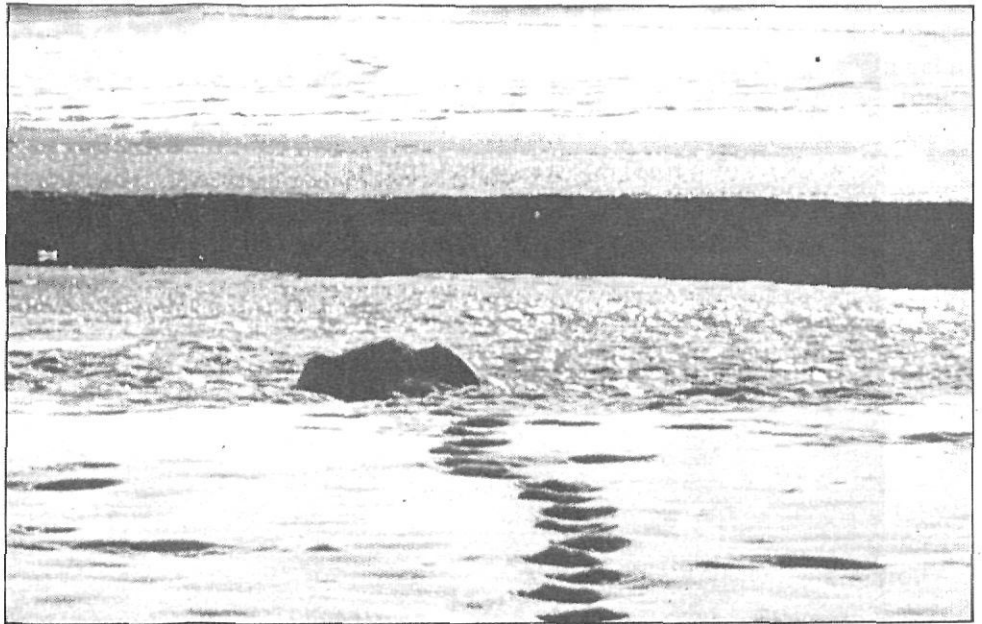
LA MATANÇA DE CIGNES

Serien les 10,30 hores del matí del dilluns dia 21 de gener, quan el conceller de l'ajuntament de Puigcerdà, i amic, Senyor Joan Vidal, acompanyat del encarregat de la brigada de l'ajuntament, Sr. Francesc Capdevila en vingueren a trobar perquè els ajudés a treure de l'estany uns quans cignes ferits, per veure si en podien salvar algú, ja que habian estat atacats aquella nit i en habian resultat morts uns quants. La seva idea era molt acertada, car es molt més fàcil de passejar-se per el llac amb uns esquís possats que no sense, per allò de que el pes del cos més repartit sobre el gel es més fàcil que aguanti, encara que aquestos dies de grans freds, s'ha vist passejar-se gent per l'Estany, no es aconsellable de fer-ho sense protecció. En arribar a l'estany carregat amb els esquís i botes, el panorama que

s'em va oferir era dessorolador, fins a sis cignes vaig comptar immòvils sobre la fredor del gel a més del pato petit blanc, que tantes vegades habien fet somriure els petits de tots nosaltres, a més d'ésser una de les poques atraccions que té la nostra vila, en la zona d'esbarjo que es el Parc amb l'Estany, en total 7 cadàvers esparremats per sobre la neu, envoltats de petxades dels que podien ésser els seus agressors, però dintre del estany i romanien encara, quatre cignes agrupats sobre el fràgil gel de l'entrada de l'aigua, encara que a cinquanta metres endins, un dels quals l'hi semblava al Sr. Capdevila que podia ésser ferit greument, com així varem comprovar, ja que a les tres hores estava mort, i dos més que entre quinze i vint metres de la vora es veia que

estaban ferits per les marques de sang que duïen a sobre, i la tristor en que restaven quietes. Ajudat pels esquís botes i una corda de seguretat, lligada al pit, (no em feia cap mena de gràcia ficarme dins l'estany, encara que sabia que havia fet de debò i que el gel seria gruixut), em vaig atanssar a l'altura d'un d'ells, i vaig veure que estava molt malament, ja en intentar agafar-lo no va poguer ni moure's del lloc, només va moure una mica el cap, molt lentament, mirant d'esquivar el coll que jo volia agafar, però que la seva debilitat ho impedí. Un cop a terra l'hi varem apreciar un forat de quatre centímetres de diàmetre molt engrandit de dintre i rosegat fins al os, amb un altre forat més petit a sota, i distanciat de uns 12 centímetres i semblant que es comunicuessin, a la base del coll, prop d'on l'ala esquerra alcança el cos. L'altre que varen treure seguidament presentava les mateixes ferides, no se si més gran perquè encara sagnaba. Aquest era el mateix tip de ferida que presentava un dels morts que vam poguer treure, perquè estava a prop, un forat petit de 3 a 4 cms., i un vuidat de carn interiorment que pot ésser de 15 cms. de diàmetre, fins al os, sense deixar gaires restes de sang coagulada per dins, una feina neta. Desseguida varem pensar que no tenien cura, però els portarem a les quadres del matadero, per curar-los, juntament amb un altre que varem recollir a prop de la Fàbrica Abet, ferit també. El veterinari Sr. Amils els atengué veient que estaban molt malament, i en un d'ells ja no l'hi va fer res, pues res se l'hi podia fer, els altres, els va cosir i els hi va administrar antibiòtics, però les esperances eran minces, va dir el veterinari, de que sobrevisquessin.

El Sr. Amils ens assegurà que les mossegades eran les característiques de gossos, en plural, car la carniceria no pot ésser feta per un de sol, idea que jo també compar-

teixo, además pensem que ha d'ésser una d'aquestes manades de gossos salvatges, que ronden per les nostres muntanyes, impunement, fent estralls en remats d'ovelles i vaques, esperem que no s'atreveixin a fer res de més gros. Reitero la petició que ja hi ha feta, de que els caçadors prenguin cura de acabar amb aquestos gossos, pues ja hi ha un permís per fer-ho, que molt em penso que encara es vigent, i sinó es conseguirà.

Per la tarda amb el meu amic Antoni Solsona varem tornar a l'estany i després de veure que n'hi havia un més de mort, dels quatre que quedaban al matí, un empleat de la brigada municipal va poguer fer venir els tres que quedaven per donar-los menjar, ja que no s'acostaban per res al costat, després del susto es comprén però no volien menjar, em vam veure un de ferit al coll, que agafarem en la ajut d'un mascle, en el qual varem apreciar una ferida com les dels altres, que no habiam vist perquè restaba completament tapada pel plumatge, no cal dir que el vam portar

a curar amb els altres tres ferits, dels quals a l'hora de portar aquest article no en queda més que un de viu, dels quatre ferits. El senyor Pascual, veí de l'estany, va veure a les vuit i mitja del matí del mateix dia tres gossos que semblaba que juguessin amb els cignes, però que no els abordaban, entre ell va pensar, encara acabaran malament, era un gos llop color beig, un de blanc i negre més petit, que no crec que puguin ésser els culpables de la matança, car el meu company Antoni, el mateix matí, a la mateixa hora o una mica avans havia passat per l'estany i ja hi habien els cadàvers, ell no va veure els gossos. Seria de desitjar que en arribar els grans freds, per la setmana dels barbuts, quelcun prengues cura de tancar els cignes de l'estany en un jardí, quadre, era, hort, que de llocs n'hi han, i així no tridriem que veurens desplumats, per dir-ho d'alguna manera, d'aquests animals que tanta joia ens feien.

P. Font

salvem el català

L'INCORRECTE "DEMÉS"

Del castellà "demás", el català n'ha traduït "demés". Això es deu al fet que a l'adverbi "más" castellà correspon el "més" català. Cal dir en compte, però, que la traducció de "demás" per "demés" és totalment inadmissible. S'evitarà aquest castellanisme usant "altres" en lloc de "demés".

Sj "demés" va precedit d'article, cal dir: "els altres",

"tots els altres", "els restants"; ex: "els altres vindran a les vuit".

Si "demés" no va precedit d'article, cal dir: "tots altres", "tots qualsevol". És més recomanable, però, "tots altres". Ex: "calç, guix i tots altres materials de construcció".

Quant a l'expressió "i demés família", tan emprada en esqueles mortuòries, és recomanable de fer la substitució per: "i família tota".

Laura Fabra

TALBOT 150 LS. 1442 c.c.

Potencia súper y gasolina normal.

L'energia: una crisi universal.

El cotxe universal també té una solució pràctica a la crisi de l'energia: El Talbot 150 LS.

Un model nou que planta cara a la pujada de la gasolina. Sens renunciar a lo essencial: la satisfacció de posseir i conduir un automòvil.

Talbot 150 LS: el primer i l'únic.

El 150 LS es l'únic cotxe que amb un poderós motor de 1.442 c.c. gasta gasolina normal: de 90 octans y estalvia 6 pts. per litre.

Dues ventatges unides avui, aquí. Per primera vegada.

Menys peces. Més economia.

Tecnologia avançada, mecànica probada i solucions estalviadores. Les ventatges universals que el cotxe LS comparteix amb els altres Talbot 150.

Sense necessitat de posar a punt. Gràcies a l'encesa electrònica.

Solament es necessari canviar l'oli una vegada

SUBE LA GASOLINA

GASOLINE PRICES UP!

ESSENCE PLUS CHERE!

cada 7.500 km.

No son necessaris el reglatje de frenos ni de l'embrague. I no cal revisar la bateria mai més.

Major aerodinamisme. Menys consum.

La moderna línea aerodinàmica del 150 aumenta la velocitat i estabilitat. Reduin el consum.

Además, es l'únic de

la seva categoria capaç de triplicar el seu portamaletes fins 1.400 dm³. Solament abatint el seient darrer.

Descobreixi el reste de les seves universals ventatjes en el Concesionari més aprop seu. Allí l'espera l'esperit automovilista dels Talbot 150.

**AUTOMOVILES
TALBOT
CONCESIONARIO**

BAUS, S.A.

Ctra. de les Tries, 43
OLOT

XERRAN TAULA RODONA SOBRE LA CONSTRUCCIÓ

Tots sabem la gran importància que té per l'economia, de la nostra comarca, el sector de la construcció. Un sector que com tots els altres, està patint la crisi existent arreu del món. Per parlar d'aquest tema RUFACA ha volgut montar una taula rodona amb representants de la Unió d'empresaris. Per altra banda creiem interessant, que a aquesta xerrada es fés una valoració de la política urbanística de l'ajuntament, per la qual cosa vàrem citar, també, a la comissió d'urbanisme de l'ajuntament.

Per part de la Unió d'empresaris vam assistir-hi quatre representants. Dels quatre components de la comissió d'urbanisme van venir tres: El Sr. Francesc Turiera, el Sr. Juan Salinas, i el Sr. Josep Peitx.

La xerrada es va iniciar amb el ple reconeixement per part dels empresaris de l'existència d'una greu crisi en el sector.

RUFACA: Quins són els motius principals d'aquesta crisi?

UNIÓ D'EMPRESARIS: El motiu més important és que els promotors no venen. No hi ha mercat. Hi ha una crisi, no només a la comarca sinó que és general. Aquí potser la crisi ha tardat més però ja ha arribat. Hi han dades de que s'està edificant un trenta per cent menys del que d'edificava abans.

COMISSIÓ D'URBANISME: Hem de tenir en compte també que existeixen dos tipus diferents de construcció: un tipus de construcció que enmarca tota una serie d'empreses que és dediquen a fer obres noves i un altre tipus d'empreses que és dediquen a fer obres noves però petites o bé a treballs de "paleta". Es en aquest camp on actualment encara es va aguantant una mica. Hi ha una gran recessió, la gent no es vol "embarçar". Influeix moltíssim la puja del material de construcció.

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Josep Peitx): L'empresari promotor potser anava més de cara a la gent de fora i el "remendista" treballava més amb la gent d'aquí. La crisi s'ha notat per igual en els dos sectors?

UNIÓ D'EMPRESARIS: Sí igual. Potser s'aguanta més el "remendista" perquè ja té una serie de clients, doncs qui té una casa l'ha de conservar. De totes maneres la crisi es nota i molt. *Tot és una cadena, si falla un sector van fallant els altres successivament.*

RUFACA: Com calificaríem-ho aquesta crisi: una crisi greu o simplement un lapsus?

UNIÓ D'EMPRESARIS: Es una mica difícil de contestar, però creiem que la crisi només ha fet que començar i vindrà pitjor. Desgraciadament no és un lapsus i la cosa enpitjorarà.

RUFACA: Els preus de la vivenda no han sigut una mica de cara al turisme i potser no s'ha pensat en fer pisos més barats de cara a la gent d'aquí?

UNIÓ D'EMPRESARIS: Fins al moment casi bé el 90 per cent del mercat, que ha hagut aquí ha estat mercat de segona residència o inclús de tercera, a llavors sino n'hi ha demanda, d'altre tipus no pot haver oferta. A la construcció es pot fer més i menys: es pot construir un bloc de pisos de molta qualitat i es pot construir un bloc de pisos més sencills per poder anar en un altre tipus de mercat però sino n'hi ha demanda. . . Malgrat tot la vivenda aquí serà sempre més cara degut al material que s'ha de fer servir pel nostre clima. Per exemple un llosat ha de poder suportar el pés de la neu. No és pot contruir aquí igual que a la costa.

RUFACA: Cal pensar doncs que el que encareix més la vivenda és el material?

UNIÓ D'EMPRESARIS: Lògicament si es vol fer les coses com cal hi entra molta matèria prima i molta mà d'obra i això resulta molt car.

RUFACA: Tot això que està passant ara, aquesta crisi no creuen que potser és producte d'una manca de planificació? s'ha anat construint pensant que això donaria per sempre i potser ara es veu que no?

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Turiera): Jo crec que hi han molts factors, l'economia mundial està en crisi i aquí com a tot arreu en patim les conseqüències.

(Sr. Juan Salinas): Si pero tal vez no hemos pensado que podía suceder esto y se ha construido sin freno.

UNIÓ D'EMPRESARIS: Los abusos los pagamos ahora pero son abusos que se han cometido muchos años atrás. Hay que tener en cuenta otra cosa sino se hubieran desplazado las empresas de Barcelona en estos momentos tal vez no conoceríamos la crisis.

Nosaltres sabem, perquè tenim les dades suficients, que aquestes empreses que s'han desplaçat de fora ens han fet mal a les dues èpoques: en l'època que teniem la cartera plena de pedidos es feien mal perquè els hi era molt a compte arribar aquí donar més "calés" a la mà d'obra i emportar-se la mà d'obra nostra. Però ara és completament al contrari com a Barcelona o als seus llocs habituals de treball estan molt pitjor que aquí, a llavors la política que porten aquestes empreses és venir a construir aquí perquè hi veuen possibilitats i ara que estem en crisi no ens agafen la gent sino que se la porten d'abaix perquè els hi surt més a compte.

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Turiera): No serà potser, que aquestes empreses van venir perquè en un moment determinat no podia-ho atendre la demanda o perquè no us vareu saber avenir?

UNIÓ D'EMPRESARIS: No va ser perquè no podiem atendre la feina sino potser perquè no ens va-

rem posar d'acord.

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Turiera): El pitjor problema que tenim a aquesta comarca és l'individualisme.

UNIÓ D'EMPRESARIS: Sí, això és cert. Aquí van batallar molt i hem tingut moltes reunions de cara a fer una especie de cooperativa de constructors però es va parlar molt i finalment no es va fer res. Segons per quines obres l'empresa de Puigcerdà és petita. El que és tenia que haver fet en un principi era formar una empresa potent entre tots, no una reunió d'empresaris sinó una empresa. Un dels problemes que potser bastant greu és juntar-se dos o tres empresaris per fer una obra i que en aquell moment passi un accident o qualsevol altre cosa, a llavors sobre qui cau la responsabilitat civil? Ara bé si es fa una empresa nova, tipus societat anònima o bé cooperativa aquests problemes no passen perquè és aquella empresa la responsable del que pugui passar.

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Peitx): Potser el problema és que no s'ha intentat fer aquesta empresa unitaria.

UNIÓ D'EMPRESARIS: S'havia parlat molt però no va ser possible.

RUFACA: Hi havien potser diferències molt grans entre els empresaris?

UNIÓ D'EMPRESARIS: No, el que passa és que durant molts anys la cosa anava bé i ningú volia saber dels altres. Potser ara que les coses van tan malament es tornarà a pensar en la unió.

També s'ha de tenir en compte que durant els últims temps s'han plantat moltes empreses noves. Nosaltres tenim cent afiliats i després hi han 25 o 30 que no estan afiliats. En aquest sentit ha sortit una nova reglamentació segons la qual totes les empreses tenen que anar reglamentades per un carnet empresarial. Aquest carnet en un principi l'expedia el Ministeri d'Indústria a llavors no hi havia forma de que la gent estigués afiliada. Ara s'ha conseguit

que aquests carnets de qualificació siguin firmats per una unió d'empresaris. Tot això és per evitar certes coses que passen quan no es porta un control adequat. També caldria dir que l'ajuntament té que exigir la documentació adequada per donar una llicència.

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Peitx): A l'última permanent, arrel d'un acord del ple, es va dir que s'enviaria a l'unió d'empresaris un imprès on hi hauria tots els documents necessaris per començar una obra.

RUFACA: Recollint una mica el plantejament del carrer, s'ha dit moltes vegades que la construcció ha sigut com una "bicoca" que s'ha especulat molt.

UNIÓ D'EMPRESARIS: Si algú ha especulat ha sigut el promotor però no el contratista. Aquí és a on la cosa es divideix: doncs una cosa és l'empresari - promotor i l'altra el contratista. Penseu que el sistema de treball és el següent: s'agafa un bloc de pisos determinat i la major part de vegades s'agafa sense clausula de revisió de preus. Això vol dir que si

aquella feina tardes un any i mig, sino tens aquesta clausula, que et vagi regulant el pressupost, quan comences funcions bé però quan arriba l'any y mig està perdent diners a "patades". L'empresa de construcció no especula sino tot al contrari moltes vegades surt endavant perquè hi treballa el pare i el fill i tota la família. Moltes vegades es perden diners perquè si es fa un pressupost com la mà d'obra i els materials pugen dia a dia aquesta diferència de preus la perd el constructor.

RUFACA: Així podríem dir que on hi ha la veritable especulació és en el preu de venda dels pisos.

UNIÓ D'EMPRESARIS: El guany d'un promotor no el sap ningú, però aquest guany depen molt de si és un promotor que vulgui fer les coses en regla i garantir com marca la llei, i endemés fer una obra de qualitat. Els beneficis d'un promotor poden oscil·lar molt.

RUFACA: Sembla ser que resten molts pisos per vendre.

UNIÓ D'EMPRESARIS: Aproxim-

madament 1.100 pisos en tota la Cerdanya.

RUFACA: Això potser farà baixar els preus?

UNIÓ D'EMPRESARIS: Sí, potser sí, però això també depen de l'aguant que tingui el promotor. La meitat de promotors que hi han aquí a Cerdanya no són promotors d'ofici són gent que tenia uns cèntims i els ha invertit en la construcció. Cal tenir en compte que promotors que cotitzin com a tals hi han dos o tres. L'home que sigui promotor d'ofici

bastant més. Un promotor que vulgui anar a especular farà uns pisos petits, que compleixen les condicions mínimes que exigeix el Ministeri de la Venda i a llavors aplicarà un preu de venda del metre quadrat més elevat. Casi bé tothom que compra un pis es fixa en el número final i no mira a quin preu li surt el metre quadrat i aquí és on hi ha la veritable especulació.

RUFACA: Acabant una mica amb aquesta primera part, quines perspectives hi han per superar la crisi?

na part de la xerrada demanariem a l'Unió d'empresaris com valora la política urbanística del nou Ajuntament?

UNIÓ D'EMPRESARIS: A nosaltres ens està bé. Creiem que l'ajuntament té mes problemes amb els promotors que amb els constructors.

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Peitx): De fet l'ajuntament té la funció de donar llicències i després controlar-les. Però clar qui es passa de mides, per exemple, és el constructor però a ordres del promotor.

UNIÓ D'EMPRESARIS: L'ajuntament ha intentat portar les coses més rectes que fins ara i la gent no està massa acostumada. S'han fet moltes obres que potser no estaven massa en regla i ara potser no es deixarien fer.

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Peitx): Concretament a Puigcerdà hi havia una normativa molt ambigua que permetia moltes coses. Potser si s'hagués anat amb una normativa més matitzada, més treballada no hi haurien hagut tants abusos.

(Sr. Turiera): Actualment, la Comissió d'urbanisme, ens hem marcat un camí que seguim el més recte que podem.

RUFACA: Quin és aquest camí?

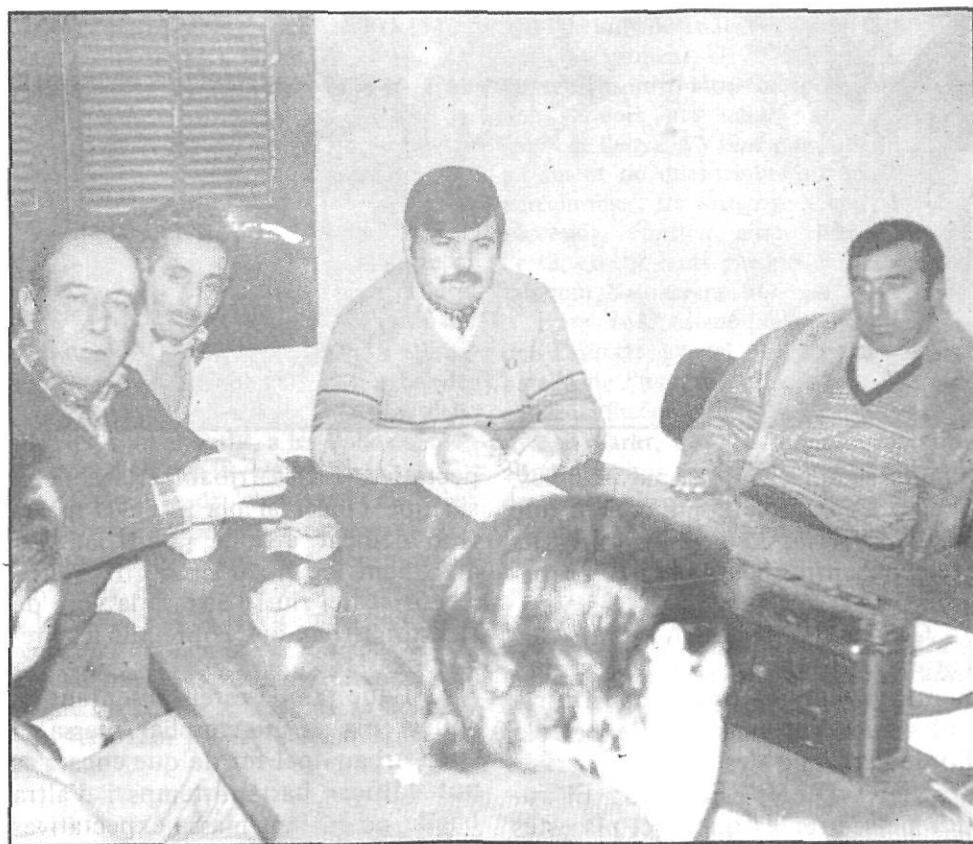
COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Peitx): A la comissió som quatre persones que pensem molt diferent però que estem plentament d'acord en seguir aquest camí. La nostra línia és, seguir una normativa i que aquesta normativa sigui per tothom.

(Sr. Turiera): Lluitem amb imponderables, amb coses heredades que es tenen que corregir però ens hem traçat aquesta línia i procurarem tirar-la endavant.

RUFACA: Què en pensen els empresaris de tot això?

UNIÓ D'EMPRESARIS: Nosaltres treballem a ordres del promotor. Si ens diuen tres plantes i taulada nosaltres fem tres plantes i taulada. Això vol dir que no poden tenir massa problemes amb l'ajuntament.

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Turiera): L'ajuntament no vol crear

que només tingui aquest mitjà de vida té que trobar clientela i continuant fent pisos.

RUFACA: No es podria controlar d'alguna manera la cotització dels promotors?

UNIÓ D'EMPRESARIS: Casi bé és impossible. El promotor que ha volgut treballar amb qualitat i que ha cotitzat com cal s'ha guanyat un marge comercial com qualsevol altre en canvi els que no han cotitzat s'han guanyat aquest marge comercial i

UNIÓ D'EMPRESARIS: Es molt difícil. L'única cosa que es pot fer és conservar el que tenim aquí (la tranquil·litat, el paisatge. . .) tractar-ho amb molt cuidado tant per part de l'ajuntament com per part dels empresaris. I esperar que les coses s'arreglin una mica i que el turisme es rellanci. Penseu que aquí hi ha molta gent que treballa a la construcció i si venen mal donades serà un desastre per a tots.

RUFACA: Entrant amb la sego-

impediments i de moment no hem tingut massa problemes, la gent, en general, ho compren.

Ara bé, es necessita diàleg i crida a la gent per explicar com són les coses. . . Nosaltres estem oberts a qualsevol suggerència.

(Sr. Peitx): Sense pecar de pedants la suggerència que es varen fer els empresaris l'estem tirant endavant.

UNIÓ D'EMPRESARIS: Nosaltres no tenim res a dir, al contrari, en qüestió de permisos es donen facilitats pel fet de que es tramiten amb rapidesa. I també estem d'acord amb l'impost aquest per metre d'ocupació de carrer.

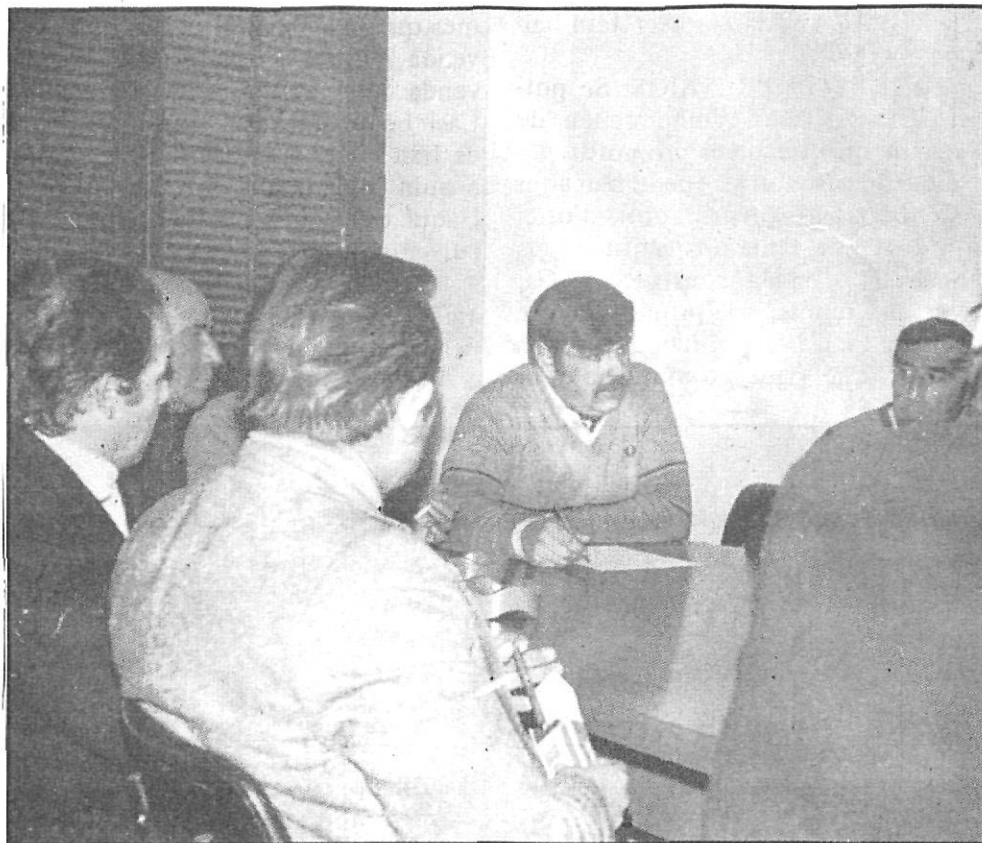
COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Turiera): Un dels problemes que té l'ajuntament es que si per fer una obra es treu un llum o qualsevo altra cosa després no s'arregla mai més. Per evitar això ara es fa un dipòsit de 50.000 pessetes que es torna si una vegada acabada l'obra es deixa tot tal com estava.

(Sr. Peitx): Entre altres coses que la llei marcava i no s'havia fet era la revisió per part dels tècnics de l'ajuntament de les obres una vegada finalitzades. Això ho volem fer de cara al poble i no en perjudici de nigú. Hi ha una cosa que potser ens preocupa una mica i és que s'ha comentat que l'ajuntament accentua la crisi de la construcció perquè posa dificultats... Nosaltres no creiem que posem trabes sino que anem amb la intenció de donar aventatges a tot el poble. Vosaltres que en penseu?

UNIÓ D'EMPRESARIS: Nosaltres creiem que no s'està fent cap perjudici. Si la culpa sigués de l'ajuntament de Puigcerdà es vendria a Llívia, a Alp. . . i no es vend enlloc.

RUFACA: Potser ha coincidit l'època de crisi amb una comissió que vol fer complir les coses més que abans?

UNIÓ D'EMPRESARIS: Tampoc és que abans es fés el que és volia, potser el que passava és que hi havia una mica de desidia. El que si volíem demanar a l'ajuntament és que els

tràmits siguin el més ràpid possibles, si això es compleix no creiem que pugui haver massa problemes. Hi ha projectes entretinguts pel pla d'urbanisme?

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Turiera): No, perquè en aquest moment a Puigcerdà es pot construir a molts llocs que no entren en el pla d'ordenació i no s'està fent.

UNIÓ D'EMPRESARIS: El rumor pel carrer és que si el pla estés aprovat es farien més coses.

COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Turiera): Jo crec que no, perquè com he dit abans hi han espais suficients per construir independentment de la aprovació del pla.

UNIÓ D'EMPRESARIS: El que poder manca al pla és mes troç per a zona industrial.

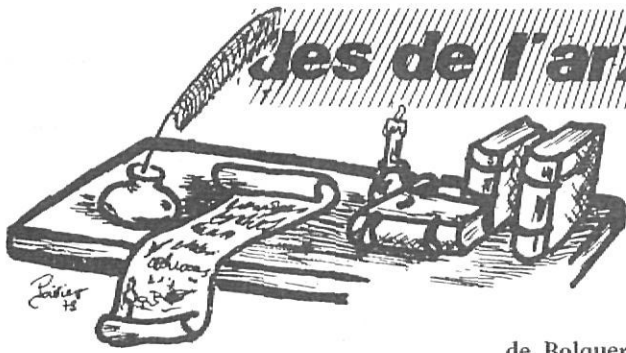
COMISSIÓ D'URBANISME (Sr. Peitx): El pla ens el vam trobar fet i anem a millorar-lo tot el que podem. En aquest aspecte hem parlat amb la gent afectada per aquestes zones industrials i hem estat mirant les ex-

pectatives reals arribant a la conclusió que potser al pla hi havia massa troç dedicat a zona industrial. Per això hem localitzat dues zones, una al costat del riu i l'altra a la vora de la via del tren, que cobreixen les previsions.

El que també estem intentant en aquest pla és no ampliar massa la zona urbana pel fet de que encara es pot edificar bastant temps i d'altra banda no hi han massa expectatives i tampoc volen comprometre el futur pla.

UNIÓ D'EMPRESARIS: Son plenament conscients que fer un pla al gust de tothom és pràcticament impossible.

Bé i aquí va acabar una hora i mitja de xerrada. Esperem que hagi servit per aclarir certs aspectes d'aquest sector tan important a Cerdanya com és la construcció. Agraïm la col.laboració prestada tan per part de l'Unió d'empresaris com per part de la comissió d'urbanisme de l'ajuntament.

2) En segon lloc, —entre els actes de possessió i domini dels Pasquers per part de Puigcerdà— figura el que en distintes i freqüents ocasions, la Vila usà del dret de penyorar i multar als qui damnificaven els boscos i muntanyes dels Pasquers. N'esmentaren només alguns casos, per no allargar-ne massa la llista: per exemple, penyorades al lloc de Maura els anys 1400 i 1512, el 1550 i el 1560 a Pimorent; el 1662 a l'Estany Llong; el 1641 i àdhuc el 1675, al Carlit; el 1559 en el bosc dessobre la "Bassa d'en Gombau" contra un de Llivia; en el bosc dels "Secs" penyorades als d'Ur i als de Dorres; en el bosc de la Grava prop de les Bolloses; en el Pla de Bones Hores, a un d'Angostrina, i també en el bosc de la Pradella; el juny de 1645, a les partides d'Esparver i al Pla de Bones Hores, prop de les Bolloses i també a Matanova. I àdhuc fins al 1699 s'hi troba un bon nombre de penyorades en diferents partides dels Pasquers, com al Carlit, a les Bolloses, etc. Se'n podria fer una llista molt llarga.

3) D'altra banda, els còsols de Puigcerdà sovint concediren a estranys —cosa que podien fer— llicències per a tallar llenyes als boscos dels Pasquers, tallant-ne també per als de la Vila quan en tenien menester. Així doncs, per exemple, el 13 de juliol de 1643, donaren llicència per prendre aigua dels estanys de la Bollosa, per a fer passar pel rec que havien fet els

de Bolquera al Pla de Bones Hores, i fer-la baixar fins al llac de la Pradella, per tal de transportar-hi la llenya que havien tallada a la Coma de la Pradella (Barres); per aquella llicència els de Bolquera en pagaren a Puigcerdà sis-cents lliures barcelonines. Per fer l'esmentat rec, els calgué també un permís exprés lliurat pels còsols de la Vila; permís que els fou concedit el 27 de juny de 1636.

Semblantment, el 20 de gener de 1644 concediren una altra llicència també als de Bolquera per tallar mil dues-cents canes de llenya, a Vallmarans, mitjançant el pagament de dues-cents quarante lliures barcelonines. De forma semblant, en anys succesius, consten altres llicències per l'estil, en diferents partides dels Pasquers, tals com, Vallmarans, Bolloses, Carlit, etc.

L'any 1647 calgué tallar i vendre llenya dels Pasquers, per tal de pagar despeses del batalló de Puigcerdà; el 1664 i 1667 es va concedir llicència als d'Angostrina per llenya al Carlit, i el 1676 foren concedits altres permisos als de Vilanova i Les Escaldes per fer llenya al Carlit. Penso que no n'acabariem pas la llista d'aquesta mena de llicències.

Ara bé, tot això succeïa en temps per cert ja força endarrerits. Avui, però, la Vila de Puigcerdà no és pas la propietària de les muntanyes dels Pasquers, situades al Carlit, les que havia posseït —en sa totalitat— durant més de quatre-cents anys.

Veritablement cal imaginar que, després d'haver sotingut tants de plets i d'haver pactat tantes concòrdies o convenis amb uns i altres, havia de passar quelcom remarkable, és a dir, havia d'haver-hi motius molt greus perquè Puigcerdà perdés o es desfés d'aquelles importants possessions.

Hom podria pensar que el tristement cèlebre Tractat dels Pirineus —que donà fi a les perllongades guerres del segle XVII entre Espanya i França, i que va dividir en dues la contrada de Cerdanya— hagués passat a la nació veïna la propietat dels Pasquers. Tanmateix, hem pogut comprovar en narracions anteriors, que no fou pas així, per tal com en dates molt anteriors al Tractat dels Pirineus, Puigcerdà encara tenia el domini útil dels Pasquers, situats al Carlit. I ultra això, l'esmentat Tractat de 1659 - 60, va establir i respectar pel passatge dels bestiaris, uns camins neutrals, que eren els mateixos antics camins ramaders que arranquen des de Puigcerdà, Llivia, Guils, Saneja, i pel costat de l'Obaga des d'Aja i Queixans, camins que àdhuc son utilitzables avui dia, quan en arribar el temps a propòsit, els ramats van a péixer a la muntanya.

¿Quins foren, doncs, els veritables motius d'aquesta pèrdua?

Us ho explicarem, si a Déu plau, en el número proper.

SALVADOR GALCERAN
Arxiver Diplomat

recull

CALAMARSOS FARCITS

500 gr. de calamarsos, 100 grs. de carn magra de porc, 150 grs. de rovellons, 12 ametlles torrades, 2 tomàquets, 2 cebes, alls i julivert.

Quant es tenen els calamarsos nets, es piquen bé les potes i les aletes junt amb carn de porc, alls, julivert, una ceba i un tomàquet pelat. Tot això ben barrejat amb sal, canyella i una mica de pebre, es posa a la paella amb oli i es sofregeix amb poc foc, fins que s'hagi begut l'aigua

que havia després. Llavors, d'aquest trinxat se n'omplen les bosses dels calamarsos, i s'ajunten amb un escuradents. A la cassola es fa un sofregit de ceba, alls, julivert, i tomàquet. Quan té el punt, s'hi ajunta una picada d'ametlles torrades i l'aigua necessària per a cobrir els calamarsos. Aquests s'hi tiren quan arrenca el bull amb uns quants rovellons petitets i es deixa dues hores al foc coent poc a poc.

CONSELLS PRÀCTICS

En el precis moment en que es volen tallar els ous durs en rodanxes no apareix per enlloc el tallador, no ens apurem. Un ganivet que s'introdueix varies vegades en aigua calenta, tallarà perfectament els ous.

EL PROBLEMA ENERGETICO SI TIENE SOLUCION

He escrito este artículo dando muchas soluciones a este gran problema, aunque eso de problema solo sea en parte, pues un problema que tiene solución no es tal problema. Se dice: grandes problemas, grandes soluciones.

En primer lugar, tenemos que darnos cuenta de que los países exportadores quieren aprovecharse de la ocasión; en segundo lugar, tenemos que darnos cuenta de que los gobiernos y nuestro gobierno también lo hacen servir de fuente de ingresos, hasta tal punto que con el elemento del petróleo pueden manipular el país. Bueno, vayamos a las soluciones.

El petróleo para España no es solución porque en primer lugar no perforamos para saber si hay; en segundo lugar, el poco que hay lo damos a explotar a compañías extranjeras porque nosotros no tenemos capital para ello (dejémonos de utopías); en tercer lugar, el 60 por ciento del petróleo

que gastamos lo tenemos que llevar a refinar al extranjero, por falta de capital suficiente para montar refinerías. Por tanto no nos es solución; la soluciones si serían las siguientes:

— ¿Qué pasa con el motor de agua y el motor eléctrico para coches? ¿Están patentados? ¿Cómo no están en el mercado siendo tanta solución?, etc. . .

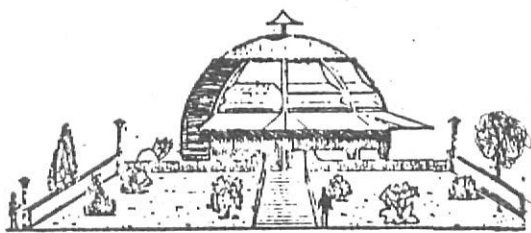
— Energía hidráulica. España es un país muy montañoso. Esto hace que se produzcan buenos desniveles para poder producir esta clase de energía. Además tenemos zonas con un índice de pluviosidad bastante bueno (Galicia, Vascongadas, Asturias, Pirineos, etc. etc.). Pero no, la energía si no es cara no vale y lo poco que hacemos con la energía hidráulica es a base de coger zonas de terreno buenas (pueblos, huertas, campos, etc. etc.); ¿qué costaría hacerlos en terrenos no aprovechables como al lado

de Bellver, el valle de Píngla o cosas parecidas?, aunque fuesen diez veces más pequeños, claro que se podrían hacer más. ¿No os parece bien?, pero la energía si no es cara no vale.

— Energía solar. España es, sin lugar a dudas, un país pero que muy soleado, pero por lo visto al gobierno español le gusta más la sombra y por eso no ha hecho nada al respecto. La energía solar se puede aprovechar directamente para calefacciones tal como ha hecho un señor de aquí de Puigcerdá; e indirectamente transformándola en energía eléctrica. Pero no, la energía si no es cara no vale.

Creo que irían mejor estas soluciones que no las que quiere adoptar el gobierno de hacer energía térmica producida por carbón, del cual un 30 por ciento será de importación; o la otra solución que quiere adoptar es montar centrales nucleares que aunque estén muy de moda cuestan tres cojones montarlas y además son un peligro inminente; y su tercera solución es la del ahorro, que ésta es la mejor; haga ejercicio, contamos contigo.

Uno de Bor

UN CHALET FUTURISTA

En Prats, junto a la carretera que va hacia Bellver nos llamó la atención un prototipo arquitectónico que destaca en el paisaje. Nos acercamos, y en un cartel junto a la casa figuran los nombres de las empresas y personas que llevan a cabo este proyecto. Leemos "Idea original de Valentín Giménez". Nos dirigimos a él y tuvo la amabilidad de concedernos esta entrevista.

RUFACA.— ¿Podría explicarnos que es lo que está haciendo?

Sr. GIMENEZ.— Es una idea que vengo madurando desde hace unos siete años, haciendo planos y proyectos para construir este chalet. Hasta que encontré una casa francesa que fabrica unas maderas curvadas que necesitaba; a partir de aquí empecé a llevar a la práctica esta idea.

Las características principales de este chalet son:

— Es giratorio, y permite orientar las piezas de la casa hacia el sol o para contem-

plar el paisaje. Todo ello accionado por control remoto.

— Los parasoles de que dispone, elevados hidráulicamente, cumplen la doble función de hacer de sombrilla durante el día y por la noche se pueden abatir, quedando la casa herméticamente cerrada.

— Dispone de un ascensor que va del sótano al primer piso, accionado también hidráulicamente.

— Un garaje con la entrada camuflada bajo el césped con apertura automática al actuar el peso del coche sobre una reja que precede a la entrada.

— Piscina cubierta y climatizada mediante energía solar con siete placas situadas en el tejado de la misma.

— El sistema de desagües, que representaba un problema al ser la vivienda giratoria lo resolví mediante un sistema de mi invención que sería largo de explicar. Este sistema ha sido patentado internacionalmente.

RUFACA.— ¿Las placas son solo para alimentar la piscina?

Sr. GIMENEZ.— En principio queríamos ponerlas para alimentar la calefacción, pero se requieran un gran número de placas, que además son antiestéticas. Por otro lado, al tener el eje de la casa, que es la única conducción viable, ocupado por el agua potable, se hace prácticamente imposible.

RUFACA.— ¿Es costosa una instalación de este tipo?

Sr. GIMENEZ.— El montaje de las placas de esta casa se eleva a unas 800.000 pesetas, cubriendo únicamente las necesidades de la piscina. Pero al intentar alimentar la calefacción con este sistema los presupuestos se disparan porque además de la instalación solar hay que hacer una convencional para que sustituya a la primera cuando no hay sol.

RUFACA.— ¿Hay alguna ayuda estatal o subvención para las instalaciones solares?

Sr. GIMENEZ.— En España de momento no hay nada, pero en Francia me han asegurado que el Estado las subvenciona en un 50 por ciento.

RUFACA.— ¿Resulta caro instalar placas a nivel particular?

Sr. GIMENEZ.— El acondicionamiento de una habitación viene a salir por unas 40.000 pesetas, de material de captación solar, a las que hay que añadir los gastos de radiadores, tuberías e instalación. Entonces ya depende del número de habitaciones a abastecer.

RUFACA.— ¿Hay algún gasto de mantenimiento?

Sr. GIMENEZ.— Una vez instalado ninguno. El ahorro calculado es del 50 por ciento aproximadamente contando con que la Cerdanya es una zona privilegiada en cuanto a horas de sol, disponiendo de unas 2.400 a 2.500 anuales.

RUFACA.— ¿Cuánto le va a costar este chalet?

Sr. GIMENEZ.— Al ser un prototipo es difícil precisar. Aproximadamente oscilará entre los 9 a 13 millones.

RUFACA.— ¿Qué perspectivas tiene de cara al futuro?

Sr. GIMENEZ.— Ha habido quien se ha interesado ya por esta idea. Concretamente hay la posibilidad de una primera exportación de 8 unidades para Venezuela.

El entusiasmo del Sr. Gimenez cuando habla del tema, es contagiosa. La idea es realmente original y sin lugar a dudas marca un paso hacia una nueva concepción de la vivienda que se aparta de los cánones tradicionales.

La utilización de energía solar, aunque limitada en este caso, marca una pauta de cara a futuras posibilidades que si las tenemos todos en cuenta y son apoyadas por organismos competentes, quizá algún día no tendremos que oír por la tele "ahorre energía". La energía solar DE MOMENTO es gratis.

Ramón Solá · Jaime Caubet

la
rufaca
 info no
 llegiu:

rufaca
 PUBLICACIÓ D'AMICS DE CERDANYA

¿ES EVIDENTE?

- ¿Qué, Miguel Angelo?
- ¿Qué...?
- Que no sé que poner.
- Poner, que...
- Las burradas esas para RUFACA.
- Ah! otra vez...?
- Sí.
- Para cuando.
- Dicen que el miércoles cierran.
- No, el viernes.
- Da igual.
- Si no se lo lee nadie.
- Algún masoquista habrá...
- Bueno...
- ¿Qué pusimos la otra vez? ah, sí, lo de los Reyes Magos.
- Eso.
- Buenooooo...!
- Buenoooo
- Me preguntaron el otro día quién eran esos "chalaos".
- ¿Qué chalaos?
- Sí, los niños de San Ildefonso.
- ¿Y que les dijiste?
- Hombre... que de todo tiene que haber en la viña del Sr. (cualquiera vale)
- Te referías a (...)
- A ese mismo.
- ¿No se lo habrás dicho a nadie?
- Solo a mi vecina.
- Jope macho!

— Tjo, que estamos en antena ¿no te das cuenta?

— No jodas...

— Que sí

— Ondia, díles que contestaremos las cartas y felicitaciones, que no damos al abasto.

— ¿Y de los consejos qué?

— Con lo buenos que son... y ni puto caso.

— Bueno, deja de hacer el manta y pon-gámonos al asunto que hay que seguir repartiendo la gracia que de forma tan divina se nos ha procurado.

— Señor, que cruss...

En fin, queridos, como con la cuesta de enero (y que cuesta!!!) habéis tenido bastante, en vista de lo bien que la habéis superado, con ese derroche de imaginación y ahorro de energía para trampear las dificultades, nos dejaremos de consejos y os daremos un descanso (pero que conste que no os lo merecéis). Los que no se enteraron de la cuesta de enero fueron los cisnes del lago; a estos sí que les "cuestó" la vida. Los pobres bichos han caído (como los del valle) con moral.

Y es que en Puigcerdá hay mucha moral. Se lo juro. Miren, vamos a ver a nuestro equipo de Hoquei sobre Gel (lo de Gel no es gratuito. Nos han asegurado que los partidos de "casa" se harán sobre gel de baño, por que la pista del otro gel va para largo) a sabiendas de la goleada que se venía encima. Pero, con que ilusión íbamos oigan... Pero en verdad en verdad os decimos que si tuvieramos pista, otro gallo nos cantaría. A no ser que le pase como al cisne ¿entienden?

— ¿Tu lo entiendes?

— Yo no

— Pues que quieres que te diga...

A lo que íbamos. A quien si tenemos ganas de felicitar es a los jugadores, que sin coñas, tíos, juegan cosa fina y de paso tienen moral en cantidubi.

Y es que hay moral, oigan, y si no que se lo cuenten esos que caminando por las heladas calles caían de bruces una y otra vez, y se levantaban icon que resignación! Yo quedaba admirado al no ver salir de sus labios ni una sola de esas palabras que casi todos habríamos dicho en esas circunstancias. ¿Cómo no van a haber jugadores buenos en Puigcerdá?

En fin, chiquillos, pronto volveremos a estar con vosotros. Hasta entonces, seguid con esa moral. Vale la pena. Ya estáis en disposición de pasar de todo, cosa que os rogamos encarecidamente, que hagáis. Ah! y si os suben la gasolina, vosotros ni caso. Veréis como algún día se cansan.

Dos niños que pronto los van a expulsar del
 Cofegio de San Ildefonso

Guillem Jordà

Guillem Jordà irà doncs a ajuntar-se a partir de l'any 1102, amb el seu oncle Ramon de St. Gilles a Siria, on aquest s'ha fet mestre de moltes places fortes, com Tortosa (ANTARADOS) on bloquejava des de tres anys la ciutat de Tripoli, hi treballava a la construcció del Mont Pelegrí, a dos milles d'aquest lloc. El comte de Cerdanya hi trobarà molts companys de lluita, com per exemple BERNAT ATON de Beziers, un altre dels seus cosins BERENGUER de Narbona, germà menor del vescomte AIMERI I.

Però el setge de Tripoli, esdevenia quasi impossible per falta de vaixells, que haguessin pogut bolquejar la plaça forta pel mar. Guillem Jordà els va ajudar en 1104 a la presa de la vila de Giblet, i es va fer apreciar de tal manera que Ramon de St. Gilles, l'il·lustre soldat, greument malalt al començament de l'any 1105, li encarregà manament de les seves tropes, i disposà en son favor de totes les conquestes, o sigui el país de KAMOLTA o KAMOLLA amb les places de GIBLET, TORTOSA i el Mont Pelegrí anomenat pels

arabs HISS-SENDJI i el castell de St. Gilles en esperant la caiguda de Tripoli.

El comte de St. Gilles, és el sol títol que el vell guerrer, hagi volgut prendre en el seu llit de mort i va finir el 28 de febrer de 1105 a l'edat de 64 anys, on va ésser inhumat.

(Essent molt il·lustre i molt patent ens diu Guillem de Tyr, hagués pogut viure dins l'abundància de la seva pàtria, però es va estimar més ésser petit al servei de nostre Senyor i viure allunyat del seu país i de la seva família). Aques croat exemplari havia per dues vegades refusat en 1099 i en 1100 la corona de Jerusalem.

Guillem Jordà, comte de Cerdanya, en aquest mateix any empunyà d'una mà ferma la defensa de les conquestes Sirianes del seu oncle Ramon que havia igualment posat sota la seva protecció, la seva jove esposa ELVIRA DE CASTELLA i del seu jove fill Alfons Jordana, nat al mont Pelegrí 2 anys abans i havia estat batejat del mateix nom que el seu avi matern Alfons el Gran.

Instal·lat al mont Pelegrí, Guillem

Jordà continuà el bloqueig de Tripoli i infligi un dia amb la seva armada de 1000 cavallers una sangada que desborota a l'emir de Damas, HERTOLDIN i va reeixir a emparar-se d'Archas (ARKA) ciutat davant la qual havien fracassat Ramon de St. Gilles i Godefroy de Bouillon i qui als dir d'aquests passava per ésser una vila inconquerible.

Durant 4 anys es va mantenir així i eixamplà l'estesa del seu territori. Es aleshores que Bertrand de Tolosa havent decidit de seguir les petjades del seu pare pren la creu i l'espassa i el trobem a Siria a la vila de Tortosa que l'acollí espontàniament.

Però desculpant-se dels serveis que havia fet el seu cosí, quan el mateix havia estat foragitat de Tolosa pel duc d'Aquitània, Bertrand feu intimar Guillem Jordà, de donar-li tot el país de KAMOLTA, conquistat pel seu pare. El comte de Cerdanya li respongué que el seu oncle li havia donat abans de morir i que ell mateix l'havia defensat durant 4 anys, al preu de molts perills.

(CONTINUARA)

Roger Giralt

esports

HOQUEI SOBRE GEL:

CLUB HIELO JACA, 18
C.H. PUIGCERDA, 2

Partit que ja "a priori" presentava un clar símbol local. Tot i que a la taula de puntuacions tan sols hi havien dos punts de diferència, diferència que no enganyà a ningú ja que els resultats aconseguits pel Jaca enfront dels equips punters eren tots molt apretats, havent posat en series dificultats a equips com Txuri-Urdiñ, Casco Viejo i Barcelona.

Es en aquest partit on realment es posà de manifest la diferència existent entre els dos grups que integren la present lliga, diferència que ja apuntàvem en un dels primers articles de la present temporada.

També caldria remarcar en relació a aquest partit la campanya que dugué a terme certa premsa esportiva barcelonina, referint-se a la duresa de ambdós conjunts. Si bé és cert que els jugadors del Jaca sempre han estat força marrullers, no crec que cap periodista barceloní pugui dir res semblant dels jugadors del Puigcerdà, ja que entre altres coses dubto que els hagin vist jugar. Tan sols voldria recorda'ls-hi que miresin les actes de cada partit jugat pel Puigcerdà, on es pot veure molt clarament que quasi bé sempre l'equip contrari té més expulsions, sobretot en el partit jugat enfront del Barcelona. Ells sí que tenen un bon parell de

(poseu-hi la paraula que voleu), són els dos americans fitxats la present temporada.

En quant al partit en sí poques coses que resaltar, tan sols que el Puigcerdà fou el primer en marcar en el minut 2'54 al aprofitar el jugador KHOLMAN un error de la defensa del Jaca, i que per cert no pogueren empatar fins passat el minut 6. A partir d'aquest moment el Jaca fou pràcticament l'amo i aconseguir acabar les diferents parts amb: 6 - 1, 7 - 0, i 5 - 1 respectivament.

També voldria remarcar tota la meitat de la tercera part en la qual el Puigcerdà jugà francament bé, no encaixant cap gol i marcant el segon per mitjà de RO-VIRA al rebre un bon pase d'en JOSEP TONA.

En quant als jugadors del Jaca resaltà en tot moment en Capilles que jugà francament bé aconseguint 4 gols i fent el pase de molts altres. Per altra banda el núm. 3 Rivero i el núm. Coone (americà) que son força porcs,

parlant en plata.

**C.H. PUIGCERDA, 0
CASCO VIEJO, 12**

Partit que es presentava de pur tràmit donada la diferència entre un i altre equip, però crec que no decepcionà als seguidors que pujaren a Font Romeu, ja que el Puigcerdà plantà cara en tot moment i jugà un bon partit. Però poca cosa es podia aconseguir tenint en front a un adversari d'aquesta categoria.

Per damunt de tot podriem resaltar la segona part en la qual els bilbains només aconseguiren marcar dos gols. Essent els parcials 0 - 4, 0 - 2, i 0 - 6. Llàstima d'aquest 0 - 6 de la tercera part, ja que hagués estat més just un parell de gols menys per part del Casco Viejo i que el Puigcerdà almenys hagués fet el gol de l'honor, que per oportunitats i mèrits mereixia.

Pere Capdevila

CLUB ESQUI PUIGCERDA

Durant les vacances de Nadal, el club ha organitzat curssets per debutants, tant en la modalitat d'alpí, en competició i normal, com també en la modalitat de fons, esperem que per Pasqua podrem repetir aquestos curssets per debutants que tant èxit tenen.

Els dies 26 i 27 de gener el club, en la modalitat d'alpí en infantil va competir en l'estació de Porté, en el Campionat Provincial de Girona IX Copa Ciutat de Girona, obtenint les següents classificacions: Aquilots homes, 12è. Camilo Botella i 19è. Jordi Lucilla; En dames Benjamins, 2a. Meritxell Fossas i en aquilots 4a. Rosa M. Blanqué.

El dia 20 es celebra a l'estació de Baqueira Beret, la

III Marxa Beret 50 Km., amb una participació de unes 500 persones, un dia molt esplèndid, i amb els resultats que apuntem: 50 kms., 25è lloc Francesc Beltran, 25 Kms., 9è lloc Carlos Luna, 31 è Jesus González, i 40è Francesc Forcada; i en 10 Kms. 3era., Mercè Segala, 4a. Dolores Balasch i Pasquala Font en 9è lloc.

El dia 27 de gener, a l'estació de Font Romeu, es celebrà la prova dels Douaniers, en la modalitat de fons, que resultà molt concorreguda, 160 participants, en les categories de seniors homes i dames, infantils homes i mini infantils homes. A l'hora de tancar no sabem els resultats.

P. Font

CLUB POLESPORTIU PUIGCERDA

27 de enero de 1980

Querido socio y amigo:

Nos es grato comunicarte que para el año 1980, hemos confeccionado el siguiente calendario de Actividades Deportivas, a celebrar en nuestras instalaciones.

Los Campeonatos de Natación, y otros deportes, que organicen las Federaciones respectivas, u otros Clubs, y a los que podamos asistir, se comunicarán oportunamente.

CALENDARIO DE CAMPEONATOS DE NATACION AÑO 1980

Primer Open de Primavera

Los resultados de esta prueba se establecerán mediante la tabla de Puntuación Alemana (a cada tiempo corresponde una puntuación).

Fechas en las que se desarrollará la competición:

8 de marzo a las 5 de la tarde. PRIMERA JORNADA.

400 metros libres masculinos - hasta 11 años 12/13
14/15 16.

400 metros libres femeninos - hasta 11 años 12/13
14/15 16.

400 metros espalda masculinos - hasta 11 años 12/13
14/15 16.

400 metros espalda femeninos - hasta 11 años 12/13
14/15 16.

9 de marzo a las 5 de la tarde. SEGUNDA JORNADA

50 metros mariposa masculinos - hasta 11 años.

50 metros mariposa femeninos - hasta 11 años.

100 metros braza masculinos hasta 11 años. 12/13,
14/15, 16.

100 metros braza femeninos hasta 11 años. 12/13,
14/15, 16.

200 metros mariposa masculinos. 12/13, 14/15, 16.

200 metros mariposa femeninos. 12/13, 14/15, 16.

22 de marzo a las 5 de la tarde. TERCERA JORNADA.

200 metros libres masculinos - hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16.

200 metros libres femeninos - hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16.

50 metros espalda masculinos - hasta 11 años.

50 metros espalda femeninos - hasta 11 años.

200 metros braza masculinos - hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16.

200 metros braza femeninos - hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16.

23 de marzo a las 5 de la tarde. CUARTA JORNADA.

100 metros libres masculinos - hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16.

100 metros libres femeninos - hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16.

200 metros espalda masculinos - 12/13, 14/15, 16.

200 metros espalda femeninos - 12/13, 14/15, 16.

50 metros braza masculinos - hasta 11 años.

50 metros braza femeninos - hasta 11 años.

400 metros estilos individuales masculinos - 12/13, 14/15, 16.

400 metros estilos individuales femeninos - 12/13, 14/15, 16.

12 de abril a las cinco de la tarde. QUINTA JORNADA.

1.500 metros libres masculinos - hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16.

800 metros libres femeninos - hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16.

100 metros mariposa masculinos - hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16.

13 de abril a las cinco de la tarde. SEXTA JORNADA.

50 metros libres masculinos - hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16... y mayores.

50 metros libres femeninos hasta 11 años, 12/13, 14/15, 16 y mayores.

200 metros estilos masculinos individual y

200 metros estilos individual femeninos categorías hasta 11 años de 12/13, 14/15, 16 y mayores.

CAMPEONATO DE NATACION ESCOLAR.

La participacion está abierta a todos los alumnos de E.G.B. y B.U.P. de Puigcerdà y comarca:

Día 18 de mayo. PRIMERA JORNADA.

Día 25 de mayo. SEGUNDA JORNADA.

CAMPEONATO DE NATACION DE VETERANOS.

Día 15 de junio a las 5 de la tarde. 25 metros libres.

CAMPEONATO INTER - CLUBS

Día 6 de julio de 1980, a las 5 de la tarde.

CAMPEONATO OPEN DE NATACION

Día 17 de agosto a las 5 de la tarde.

CAMPEONATO SOCIAL DE NATACION

Día 7 de septiembre, a las cinco de la tarde.

CAMPEONATOS DE PETANCA. AÑO 1980.

Día 29 de junio por la tarde.

Día 20 de julio por la tarde Campeonato mixto (duple-

tas).

Día 3 de agosto por la tarde OPEN (tripletas).

Día 21 de septiembre por la tarde CAMPEONATO SOCIAL.

NOTA. Está abierta la inscripción el la liga Social de Petanca.

EL DIA 1 de MAYO DE 1980 EL CLUB ORGANIZA LA PRIMERA MARCHA SOCIAL. LUGAR DE SALIDA: Polideportivo. ITINERARIO: Subida Bell - Iloch y regreso al Polideportivo: Hora de salida a las 10 de la mañana.

CALENDARIO DE COMPETICIONES DE TENIS AÑO 1980

PRIMERA PRUEBA A LA AMERICANA. En grupos de 8 jugadores. Desde el día 1 de abril hasta el 31 de mayo de 1980.

TERCER OPEN DE VERANO. Desde el día 9 de agosto hasta el 17 de agosto de 1980.

TERCER CAMPEONATO SOCIAL. Desde el día 27 de septiembre hasta el 5 de octubre de 1980.

PRIMER CAMPEONATO "RESIDENTES EN CERDANYA" (francesa y española). Desde el día 18 de octubre hasta el 26 de octubre.

BASES

1. Estas competiciones se registrarán por los Reglamentos de la Federación Catalana de Tenis.
2. Se admitirán inscripciones hasta las 20 horas del día anterior al inicio de la competición, celebrándose el sorteo en el mismo local del Club, a las 21 horas del mismo día.
3. En todas las pruebas se aplicará el sistema de cabezas de serie según los criterios acordados en la reunión de fecha 10 de enero de 1980.
4. Los partidos se jugarán al mejor de tres SETS, con aplicación del TIE - BREACK, excepto en las semifinales y final.
5. Será obligatorio a todo jugador el conocer el orden de juego que se expondrá diariamente en el tablero del Club. No se avisará a domicilio. El jugador que transcurridos quince minutos de la hora señalada se le aplicará el W.O.
6. En caso necesario el Juez Arbitro podrá señalar partidos a celebrar con luz artificial.
7. Estas competiciones se jugarán con pelotas Dunlop Frt.
8. Todos los jugadores inscritos se considerarán enterados y conformes con el presente reglamento y las bases de régimen interno del Club.
9. El Comité Organizador se reserva el derecho de alterar o modificar cualquiera de las bases anteriores, siempre que las circunstancias lo aconsejen.

NOTA: En su momento se colocará en el tablero del Club, las categorías que se disputará en cada prueba.

La Comisión.

LAS CRITICAS

O sea. A ver si nos aclaramos. Que sí, que aceptamos la crítica y la aceptamos con la mayor deportividad. Que vemos mucho demócrata suelto por ahí, partidario de la crítica, siempre y cuando no vaya dirigida contra él, en cuyo caso se pone de los más nervioso. Nosotros, repito,

la aceptamos complacidos y hasta con cierta satisfacción. No hay nada más aterrador para una Institución que el silencio de la sociedad. Silencio, en este caso, equivale a muerte.

Durante estos últimos días ha arreciado en la calle, la crítica contra el Hospital. Se agradece. Me refiero a la crítica constructiva, claro, a la que lleva intenciones de mejora y afán de perfeccionamiento. La otra, la destructiva, la mordaz, la negativista, la que no aporta soluciones, basta con ver de quien viene y taparse las narices para evitar el tufo.

Un aspecto, sin embargo, nos produce cierta pena. La instrumentalización que sufren algunas personas, sin darse cuenta. No cabe duda de que existen determinados sectores políticos interesados en degradar la Medicina Pública cuando esté suficientemente desprestigiada, ciertos políticos tendrán razones convincentes para implantar el gran negocio de la Medicina Privada. Basta con que los sectores llamados progresistas les ayuden un poco más —como fielmente vienen haciendo hasta ahora— y consigan acabar con la Medicina de las Instituciones Públicas. ¿No resulta sospechoso que en estos momentos aparezcan críticas feroces orientadas frontalmente contra todo tipo de Hospitales Públicos (San Pablo, Residencias, Clínicos, etc), en todos los medios de comunicación del país, mientras se callan los abusos y defectos de las clínicas privadas? ¿No resulta curioso que sean los profesionales vinculados a los Hospitales Públicos, el blanco de todas las iras, mientras que los médicos con ejercicio privado disfruten de la más absoluta impunidad? Lástima que para ver esto claro, se necesite cierta dosis de lucidez.

De momento, nosotros seguiremos adelante. Nos debemos a las personas que quieren un Hospital mejor, y, para conseguirlo, aportan su esfuerzo y sus sanas sugerencias. A fin de cuentas, pienso, que no están hechas las margaritas para que se las coman los cerdos. Razón: No saben apreciarlas.

J. Llauro Güell

L'anunci es cotitza a 5 pessetes per paraula i és gratuït per als socis d'Amics de Cerdanya.

Les respostes als anuncis poden fer-se directament a l'interessat (en cas de figurar el nom i adreça en l'anunci) o bé a RUFACA SECCIO MERCADET, Antic edifici Escolapis (Plaça Bervedere), Puigcerdà, fent constar clarament el número de caixa de l'anunci a què es refereix.

Venc patins de gel, número 36, marca Alyiera, quasi nous.

Núm. CAIXA 4/79

Vendo motor Dyane - 6 completo. Nuevo 70.000 ptas. Teléfon. 88 06 67. Anna.

Núm. CAIXA 9/79

Clases de Inglés. Clases particulares o en grupos reducidos. Razón: J.P. Poirier. Viviendas Magisterio.

Mercedet de la Cerdanya

Se vende guitarra acústica, muy buen estado. Precio a convenir.

Núm. CAIXA 11/79

Es ven estufa de gas - oil en bon estat. Tel. 88 09 94. Jn. Josep Maria.

Compro cualquier objeto relacionado con temática del F.C. Barcelona. Teléfono 88 00 43.

Núm. CAIXA 1/80

Venc duros d'argent molt barats i compro molt cars. Teléfon 88 11 86.

Núm. CAIXA 2/80

M'interessa crear dintre AMICS DE CERDANYA una secció de numismàtica. Informació RUFACA.

Núm. CAIXA 3/80

febrer/RUFACA/25

BIOGRAFÍAS DE ANTAÑO Y DE AHORA

EL ZORRO

Mamífero del orden de los Carnívoros y familia de los Cánidos. Acude como un cohete al científico nombre de "Vulpes vulpes", antes (canis vulpes).

Recibe varios nombres vulgares: guilla, guineu, raposa, raposo, etc. . . Otros le llaman el "sorro" (creo que es una palabra importada de latino-américa) pero os aseguro que nuestro bicho no pierde el sueño y le resbalan cuantos nombres le prodigan.

El sorro, bueno, quiero decir el zorro (¡cuerno! se me pegó lo de latino-américa) es un tío listo y lleva la astucia por quintales y cuando se inicia algo, él, como vulgarmente se dice, ya está de vuelta. Ha sido monaguillo antes que fraile y se jacta de ello.

Entre sus vecinos tiene fama de ladrón de huevos (cuesta tan poco colgarle un San Benito, o un monigote de papel o un cascabel o. . . lo que sea a alguien) sobre todo de huevos de perdiz y codorniz (¡claro! son tan pequeñajos). No creo que se atreviese con huevos de búfalo cafre (pongamos por caso). Pero lo que ocurre es que al muy zorro le cabrea en grado sumo los asuntos de huevos. No puede tolerar un huevo. Se los cepilla limpiamente para no verlos y a otra cosa mariposa. A él de huevos nada. El obra siempre, con los suyos bajo el rabo, de puntillas. A la chita callando. Con pata silenciosa y ligera. Como una brisa suave. ¡Vamos! como un puta. Este espécimen es quien más sabe de la vida privada de sus vecinos.

Es, también, un adulator cachondísimo y sino que se lo pregunten al cuervo de la fábula, que llevaba un queso en el pico y que el zorro le churimangó limpiamente al suplicarle que cantase para deleitarse con su voz (¡no era cretino el cuervo de marras!) (la fábula de Iriarte no cuenta que al verse frustrado, el cuervo, comentó en voz alta, en retahila y con gran aplicación las virtudes de la señora zorra, madre del zorro).

Nuestro bicho ostenta, en todo tiempo, una peluda y magnífica gabardina todo terreno que las señoras (Oh!, feminas caprichosas!) intentan birlarle.

En resumen, para terminar (pues soy tontito congénito pero no pesado diplomado) diré que el zorro es el tipo listo-astuto mal pensado, malicioso y desconfiado pero que tiene golpes descojonantes (¡Mira que decir que las uvas estaban verdes!) (¡Menuda jeta tiene el tío!).

Nota súplica: Ruego que alguien me aclare porque se les llama zorras a algunas damas. La verdad, ya sé que no carburo demasiado bien y que debo tomar fósforo, tres veces al día, con un cazo, pero a dichas damas nunca les he visto rabo ni nada que hiciese suponer que eran zorras. ¿Acaso se trata de damas muy listas y astutas? ¿Algo así como los de las inmobiliarias, los propietarios de los cortijos, los políticos o los obispos? Pero que yo recuerde, con mi tarada memoria, a éstos que menciono no se les llama zorros, se les llaman cosas más gordas (¡Uy madre que sonrojo, al pensarlo!) que no me atrevería a repetir.

En fin, que me he hecho una empanada dental y estoy que no veo claro a dos palmos.

Hasta la próxima.

Biógrafo

LA PLUJA

Estoy caído,
Arrugado,
Hueco,
Solo habitado
Por el alma del ayer, ya lejana
Mientras voy recargando
Amaneceres amargos,
Ilusiones quemadas.
Contemplando por los agujeros,
vacías cuencas, órbitas negras
de los clavos que fueron
Y que soportaron el peso
De esperanzas,
de deseos
Y que, al fin, cayeron
Rotos,
Oxidados,
De asco,
De miedo.
Cayeron sin ruido,
Entre pliegues de silencio.

Trovador

La pluja baixa del cel,
cau dels núvols.
La pluja és aigua,
és crital. lina.
La pluja banya els camps i els prats.
La pluja és el plor de Déu
quan els homes no s'estimen.
La pluja vull que sigui meva.

Roser (14 anys)

OH COR

Oh cor meu
Oh cor meu
per sempre units,
eternament. . .

Roser (14 anys)

LA PLUJA EM RECORDA. . .

Els núvols em recorden
els teus ulls quan ens vàrem despedir i la pluja
Ai la pluja!
La pluja em recorda les llàgrimes que
dels teus ulls van brollar quan ens vàrem despedir.

Roser (14 anys)

DESEMBRE A CERDANYA

*Ja va baixant la neu de la muntanya
i arriba al pla colgant tots els poblets
i el torb esbojarrat i mala entranya
bufa desesperat en tots indrets
ja no llu cap teulada de pissarra
tan sols la capa blanca de la neu
que va de la solana fins la baga
i acaba embolcallant-ho tot arreu
Son dies de rufaga i maltempsades
que el fred és viu i mossega no poc
el bestiar es recull dins les masades
i els homes s'arruixen vora el foc
que són llargues les nits i les gelades
fan arraulir els més vells i els més petits
i les prades són totes ben pelades
amb l'herba i arbres tots estamordits
Tan sols la neu arreu amb negres taques
dels corbs que van a caça de menjar
i que enyoren els jorns en què les vaques
els feien companyia al pasturar
Resonen pels fondals de Font Llebrera
les allaus que, amb uns trons allargassats
devallen rossegant en llur carrera
una munió de rocs i pins trencats
De nit un fred més viu cau a la plana
dels estels titilant damunt la vall*

*De Grus, al lluny, repica la campana
cridant la gent a la Missa del Gall.*

Lluís Mas i Pipó

(Aquest vers va ésser dedicat "Al dilecte amic i il·lustre Cerdà, Ventura Girau")

CAL LLEGIR...

"CONFIESO QUE HE VIVIDO"

MEMORIAS

Pablo Neruda
Editorial Seix Barral, S.A.
Preu: 225 ptes.

"Mi poesia —diu Neruda— comienza a ser parte material de un ambiente infinitamente espacial, de un ambiente a la vez submarino y subterráneo, a entrar por galerías de vegetación extraordinaria, a conversar en pleno día con fantasmas solares, a explorar la cavidad del mineral escondido en el secreto de la tierra, a determinar las relaciones olvidadas del otoño y del hombre".

La immortalitat de la poesia i de la mateixa vida del que fou i és un dels grans poetes en llengua castellana, queda ben palesa en aquestes pàgines que recomanem. Hi exposa els principals esdeveniments de la seva vida, una vida que ens mostra des dels detalls més petits —els quals no passen mai desapercebuts pel poeta— fins a les grans empreses que va haver d'escometre. I això ho fa amb la força de la seva paraula. En definitiva, un llibre per a estinar la vida.

Laquesis

BIBLIOTECA CATALANA

PREMI LITERARI - CONCURS ESCOLAR - SOCIOLOGIA

Per a la celebració de la festa de Sant Jordi de l'abril de 1980, la Biblioteca Catalana atribuirà un premi de cinc cents francs nous a la millor narració literària escrita en llengua catalana; serà publicada en el nostre butlletí.

Les narracions presentades podran tenir trenta pàgines com a màxim. Hauran d'ésser escrites a màquina, a doble espai, d'un sol costat de la pàgina amb un marge del terç de la pàgina. Les trameses hauran d'ésser enviades en tres exemplars a la Biblioteca Catalana abans del 20 de març de 1980.

A més, hi haurà un concurs de redaccions per als alumnes de català de les escoles, de la Universitat i de tots els joves d'edats semblants. Aquest concurs es farà al Palau de Congressos S. 20, dissabte 15 de març a les dues. . . Els alumnes hauran d'escollir un tema entre els cinc que seran proposats. Les tres millors redaccions donaran dret a una subscripció a Tretzevents o a un llibre o il·lustrat de valor equivalent. Les tres millors redaccions seran publicades en el nostre butlletí.

Per a preparar el premi sobre un treball sociològic que la Biblioteca Catalana voldria atribuir els anys següents, començarem enguany de donar als tres millors escrits un llibre que es referirà al tema escollit per l'autor. Els temes son vastíssims: la història i

la seva incidència sobre la nostra condició actual, la nostra geografia real: les comarques, llurs caràcters propis, llur vida econòmica i el que se n'ha fet ara, el turisme, la joventut i la seva formació a les escoles, l'ensenyament de la nostra llengua i l'ensenyament en general, les escasses possibilitats de tenir feina al país i les orientacions de les Universitats, l'art català, el qual comprén els artistes i els artesans que tenen una llarga tradició al nostre país, etc., etc.

Aquests treballs hauran d'ésser enviats abans del 20 de març 1980 amb la mateixa presentació que les narracions literàries. Els tres millors seran publicats en el nostre butlletí.

El premi literari i els dos concursos són oberts a totes les persones de les nostres comarques: Rosselló, Vallespir, Conflent, Capcir, Cerdanya en la seva totalitat sense distinció de la frontera que parteix aquesta comarca abusivament i, és clar, a tots els catalans foragitats de llur país i Andorra.

Envieu les vostres trameses a: Biblioteca Catalana - 2 carrer Franklin 66000 Perpinyà (tel. 34 40 81).

El premi i les recompenses seran donats dissabte 26 d'abril durant una petita festa que serà anunciada més tard.

La Biblioteca Catalana es reserva el dret de publicació de les narracions i treballs sociològics que li seran enviats.

ENQUESTA A RUFACA PER ELS ALUMNES DE 8è. D'E.G.B.

El mes de novembre un grup d'alumnes de 8è A de les escoles Nacionals varen realitzar una enquesta als membres del Consell de Redacció de la revista RUFACA.

El perquè d'aquesta enquesta el trobem en què dies abans a classe, havien tingut l'ocasió de fullejar alguns exemplars de la revista i s'havia realitzat un treball de comentari de notícies. El treball de classe motivà múltiples preguntes sobre el caràcter i funcionament de RUFACA i tot seguit els alumnes proposaren la realització de l'enquesta.

1. Per què i quan es va fundar RUFACA? La revista es va editar per primera vegada l'any 1977. Van sortir dos números, no com ara, sinó ciclostil·lats. En aquella època les coses no es podien dir massa i la van tancar. Aleshores vam pensar de fer-la legalment. Primer es va fundar "l'Associació d'amics de Cerdanya" i un cop legalitzada aquesta vam poder editar la revista.

Buscàvem una revista que servís per portar una informació a tota la comarca en la que tothom que hi volgués participar ho podés fer.

2. Per què van tancar la revista? Un dia vam rebre un article que parlava d'en Xirinacs. Com que llavors la treiem emparats per l'Associació de Pares de Família, va resultar que alguns dels seus membres no varen voler que es publicués aquest article. Aleshores nosaltres vam dir: —o surt l'article o la revista la féu vosaltres— Total que es va tancar. Al cap d'un any la vam muntar el plan legal i vam decidir que no hi hagués cap tipus de censura.

3. Es venien més exemplars abans o ara amb la nova reestructuració? No podem contestar a la pregunta, ja que abans es regalava (es repartia a través de les escoles) i ara es ven.

4. Ha augmentat el número de socis "d'Amics de Cerdanya" des que es publica la revista? Si. Pràcticament molta gent pertany a l'associació per la revista ja que fins ara aquesta havia organitzat molt poques coses.

5. Tothom pot escriure un article a RUFACA? Tal com es va quedar es publica tot el que arriba. Aixà a vegades porta problemes a causa d'alguns articles conflictius que ataquen a alguna persona directament.

6. Només s'accepten articles escrits per cerdans? No, es publica tot, encara que estigui escrit per gent de fora. Amb una precisió, tot el que no passi de la Llei de Premsa.

7. Quantes persones treballen a RUFACA? Els membres del Consell de Redacció, que treballen mensualment en ella, representen un nombre aproximat de trenta persones.

Aquest nombre oscil·la segon els mesos i a les reunions setmanals queda reduït a uns nou o deu. La resta dels cerdans poden participar en la revista a través de les seves col·laboracions.

8. Per què treballen aquestes persones a RUFACA? No ens trobem davant d'un grup estable que s'hagi plantejat la revista d'una determinada manera, sinó davant d'un conjunt de persones que treballen a RUFACA mogudes cada una d'elles per un interès diferent i determinat. El motiu pel qual la gent ve a RUFACA és una qüestió personal.

9. Com teniu distribuïda la feina? Ho tenim organitzat per mitjà d'un quadre de funcions. Cada persona té assignada una secció, sinó que és el responsable de buscar informació i cuidar-se de que algú escrigui els articles.

10. Quines seccions són les que més feina donen? En principi, és l'actualitat la secció que porta més feina. (buscar informació enquestes...).

11. Quants exemplars surten cada mes? Surten normalment 700 ó 750 exemplars.

12. Es venen totes? Normalment en sobren unes 30. Al final de mes, nosaltres mateixos les recollim de les botigues i les guardem aquí.

13. Per què la revista no porta ni el número ni el preu? Perquè la revista no està legalitzada, i això és bastant complicat.

14. En quin idioma s'edita? En els tres: català, castellà i francès. El que abunda més és el català.

15. La portada la féu vosaltres? Tenim una persona especialitzada en dibuixos. A part, aquest mes la féu vosaltres.

16. La revista té un màxim de fulles? Normalment la revista té 28 fulles. D'aquí s'hauria de passar a 32, perquè va de quatre en quatre, i això incrementaria molt el preu de la mateixa.

17. Tots els anuncis es cobren? Sí, tots. El que vol posar un anunci ho diu i se li cobra. L'anunci de darrera és especial i naturalment se li cobra més.

18. Si es publica un foto es demana permís a les persones que hi surten? Mai publiquem fotos personals. Normalment apareixen fotos d'actes públics i aleshores no demanem permís a ningú.

19. Accepteu anònims? No. El que acceptem són articles firmats amb pseudònim, ara bé, nosaltres hem de saber qui escriu cada un dels articles publicats, per poder demanar responsabilitats en cas que hi hagués algú problema.

20. Si us enviessin fotografies o algun article de tipus pornogràfic, ho publicariu? No, per una raó molt senzilla: Es una revista comarcal i fins ara cap noia s'ha presentat per una cosa així. El dia que s'en presenti una potser haurem d'estudiar-ho. De totes maneres, aquesta no és la funció de la revista.

21. Si fos un article d'acusacions molt directes a una persona, es publicaria? En aquest cas s'ha d'estudiar. S'ha de posar el problema sobre la taula i si no passa de la llei de Premsa, és fàcil que es publiqui. Ara bé, podem acceptar crítiques de l'actuació pública de les persones, no de la privada.

22. Us han enviat alguna vegada una crítica forta a la revista? Sí, precisament en la última s'ha publicat una carta que ens critica. Nosaltres considerem que és bastant forta, ens deixa molt malament. La crítica és oberta, és a dir, l'autor ha donat el seu nom i això ens agrada.

Es la primera vegada que ens arriba una crítica així, encara que sabem que en botigues i bars se'n han fet moltes que mai se'ns han expressat directament. Això és precisament el que no ens agrada.

23. A què es dediquen les ganàncies de la revista? No en tenim ganàncies. Es cobreix justet. Si sobre quelcom es destina per algun acte públic: conferència, concurs.

24. Si un dia no tinguéssiu prou fons econòmics què ferieu? Si no poguéssim pagar l'edició tal com es fa ara, la imprimiríem amb un sistema menys car. Si així no hi arribéssim la tornariem a fer a ciclostil i arribats a un extrem, a mà.

No creiem que s'hagi d'arribar a aquest extrem.

25. No podria sortir cada 15 dies en lloc de cada mes? Si la volguéssim fer cada 15 dies no tindriem ni temps ni prou material per fer-la completa.

26. Creieu que la gent llegeix la revista? Suposem que la gent la llegeix bastant, so-

bretot els temes d'actualitat. Tenint en compte que s'editen 750 revistes, com a mínim hi ha d'haver 750 persones que la llegeixen i llavors comptant que hi ha revistes a la biblioteca i altres que es passen de mà a mà, podem calcular que al menys la fullejen o llegeixen 1.000 persones.

27. Quins són els temes que interessin més als lectors? Si heu seguit RUFACA, haureu vist una enquesta que demanava l'opinió de tots els lectors. Les respostes que hem rebut són quatre o cinc. Els temes que interessin més ho ha de dir el públic. De totes maneres, per lo que hem pogut

constatar direm que el que es llegeix més són els temes d'actualitat comarcal.

28. A quin públic està més dedicada: als nens, al jovent, a la gent gran? En principi, és clar, a la gent gran. Però aquí hi ha una cosa que val la pena d'aprofitar ara que esteu aquí: RUFACA, hem dit moltes vegades que està oberta a tots els cerdans, —grans, vells i petits— Llavors per publicar un article només s'ha de tirar a la bústia. Vosaltres podeu escriure un article que volgueu.

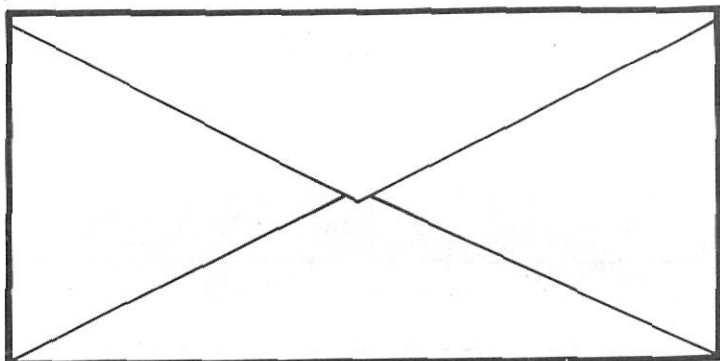
Fins i tot el que a nosaltres ens agradaria fer és crear una secció que estigués portada per nens, des de els 8 anys fins els 15 ó 16.

Lo interessant i ideal seria que nosaltres no tinguéssim que fer la revista. Que fos la gent qui enviés els articles i la nostra feina quedés reduïda a passar-ho a màquina, muntar-la i repartir-la. El que passa és que les col·laboracions són mínimes i acabem fent-ho tot nosaltres. Aleshores és quan hi ha falles, equivocacions. . .

Lo interessant seria que escriguéssiu vosaltres sobre els vostres problemes, queixes, interessos. . . tal com us expresseu. Si algú està interessat a participar, Endavant!

Contestant a la pregunta, avui RUFACA és una revista bàsicament per gent gran, però també podria ser per joves i petits.

cartes a rufaca

LA NEU DE PUIGCERDA

Amb aquest anunci per: o inculcar una millora de condicions als carrers de Puigcerdà.

A la capital de la Cerdanya, la neu és un gran problema. Els carrers es gelen i són una grossa menaça per els que vivim al poble. Fa uns quants anys, a Puigcerdà passava l'encarregat de les obres a càrrec del Ajuntament, el senyor Francesc Pubill, que amb uns altres quatre homes treien la neu caiguda, amb una pala i un cavall anaven treient la neu dels carrers i l'anaven ficant a les cloaques. Ara aquesta neu no es treta per ningú, i si es fa, és quan

ja està desfeta la neu i no hi ha cap perill. Per un altre lloc, la gent que tenen una botiga, treuen la neu del davant del seu local, que gràcies a aquestes persones tenim alguns carrers bastant nets.

La solució d'aquest problema dels carrers, en la meua opinió no crec que sigui un problema monetari sino de falta de direcció.

Un altre punt a designar d'aquest tema son els llusats de Puigcerdà, lo qual és un gran perill que agovia al veïnat de la Vila de Puigcerdà.

El dia 11 de gener, anava pel carrer Major i un vehicle va passar baix d'un llusat del qual es va desprendre un gran allou, al acabar el tràgic accident, el conductor va sortir del vehicle i es va trovar amb el sostre del automovil completament xafat. Els components del vehicle no els va passar res, però perque anaven amb un JEEP, però si arriba a ser un turisme les conseqüències podien haver sigut pitxors.

En la meua opinió, crec que aquest cas s'hauria pogut solucionar obligant a posar a tots els llusats uns ferros trenca neu, perque així la neu no pugui caure sobre les persones, perque baixa un allou i cau sobre alguna persona pot portar entre la neu alguna llosa i pot causar grossos perjudicis.

*Christian Clapera Sánchez
8 E.G.B.*

L'isard

Restaurant típic de muntanya
Escudella i carn a la brasa
Tel. 880.662 - 26 BOLVIR

**FILATELIA
MONTANÉ**

C/. Morera, 6
PUIGCERDA

JUAN RIERA TORRES
MEDICO - Col 882

Tel. 88 02 01
PUIGCERDA (Gerona)

La Sr. Annuncia Ferrandis ha
sido atendida en mi consultorio
por contusiones varias, hematoma
en región temporal izquierda
y subluxación pulgar mano
izquierda, a consecuencia de
haber sido embostada por un
trueno en la calle Felipe
Bertran 1111.

Prognosis: leve, salvo complicaciones.

Tratamiento: unos 8 días

Puigcerda 21-1-80

J. Riera

El Sr. José López Menacho nos ha remitido el informe médico que a continuación reproducimos, para hacer constar su desaprobación y su protesta por la tardanza y lentitud en quitar las nieves de las calles de Puigcerdá.

informació

TRENES: PUIGCERDA - BARCELONA - PUIGCERDA

SALIDAS	5,05	6,30	8,37	12,15	13,52	14,10	15,25*	16,45	17,12	18,22*	20,13
DESTINO	Hosp.	Hosp.	Hosp.	Hosp.	Hosp.	Term.	Hosp.	Hosp.	Hosp.	Hosp.	Ripoll
PROCEDENCIA	Ripoll	Hosp.	Hosp.	Hosp.	Term.	Hosp.	Hosp.	Hosp.	Hosp.	Hosp.	Hosp.
LLEGADAS	8,09	9,00	9,47	10,37	12,00	13,07	15,00	17,09	18,52	21,05	23,36

*Domingos *Festivos

DIRECCION LA TOUR DE CAROL

SALIDAS	13,10	17,10
LLEGADAS	8,35	13,50 17,30

TELEFONOS DE INTERES

CRUZ ROJA	88 05 47
HOSPITAL	88 01 50 - 54
BOMBEROS	88 03 18
G. CIVIL	88 01 46
POLICIA	88 01 29
AYUNTAMIENTO	88 06 50
E. RENFE	88 01 65
C.I.T.	88 05 42
JUZGADOS	88 01 05
CORREOS	88 08 14
TELEGRAFOS	88 05 65
ADUANA	88 04 50

AUTOCLUB CLUB DEPORTIVO

Po. 10 Abril S.	Polideportivo S.
16,05 horas	16,45 horas
17,05 horas	17,45 horas
18,05 horas	18,30 horas
19,45 horas	20,15 horas
20,30 horas	20,45 horas

AUTOBUSES PUIGCERDA - SEO URGELL - PUIGCERDA

PUIGCERDA S.	SEO DE URGELL S.
7,30 horas	9,30 horas
12,30 horas	14,00 horas
17,30 horas	19,30 horas

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"
de Catalunya i Balears

AL SERVEI DE L'ESTALVI I DEL CRÈDIT
més de 600 OFICINES
ARREU DE CATALUNYA
A PUIGCERDÀ

José Antonio, 22

TI.: 88 01 47

MEF, S.A.

MUNTATGES ELÈCTRICS,
DOMÈSTICS I INDUSTRIALS

Avinguda Dr. Piguillem, 3- PUIGCERDÀ (Girona)

BOTIGUES ESPECIALITZADES

CARRER MAJOR, 9, 14 i 16.

PUIGCERDÀ

Palau 3

Major, 13 — Telèfon 88 06 99 — Puigcerdà

CONSTRUCCIONES
F. BRAVO

COLONIA SIMON, 17, 1o, 1a.
TELEFONO. 88 13 44
PUIGCERDÀ (GERONA)

ELECTRODOMÈSTICS

PIRINEU

Avinguda Dr. Piguillem, 3
PUIGCERDÀ
(Girona)

selecciones

SOUVENIRS - JUGUETERIA
ARTICULOS REGALO

LISTAS DE BODA

PLAZA DEL CAMPANARIO, 10
Tel: 88 02 77

PUIGCERDÀ

CAN BORRELL

MAS CATALÀ DE LA CERDANYA

APARTAMENTS I CUINA TÍPICA CASOLANA
MERANGES (Girona)

AMBIENT MOLT SELECTE — 40 PLACES

Reserves — Telèfon: 972-88 00 33

*CUINA DISTINGIDA I CONDECORADA
AMB EL PREMI:*

IGNASI DOMÈNEC — HOGARHOTEL-78